

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 600 kpl. Jäseniä 327. 21. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 846054

PAINOPAikka: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSe print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1997

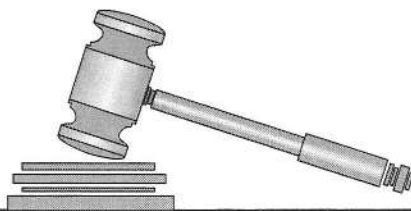
PUHEENJOHTAJA	Silve Sahlan Tammipäänpolku 5 A	847 363
JÄSENET	Olavi Laine varapuheenjohtaja Jupperinmetsä 4	846 866
	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	846 054
	Lasse Lehto Tammipää 2	853 3093
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	846 487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN jäseninä voivat olla: Varsinaisina jäseninä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Henkilöjäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksen pankkiyhteyden kautta.

Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

JUHLANUMERON ULKOASU JA TAITTO: Saila Salonen
KANSIKUVA: TÄSTÄ SE ALKOI! - JÄSENLEHTI 20-VUOTIAS
(Katso sivu 6: kuvalle tarinaa)
PIIRROS: Irma Soinio

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Tunnen haikeutta tätä kirjoittaessani. Kahdeksan vuotta on kohta täytettynä ajastani yhdistyksen puheenjohtajana. Aika on ollut mielenkiintoista ja työntäyteistä, mutta antoisaa. Toivottavasti antoisaa myös yhdistykselle.

Yhdistystoiminta on yhteistoimintaa, ponnistelua yhteisten, tärkeäksi koettujen asioiden ajamiseksi. Ponnistelut eivät onnistu, elleivät päämäärät ole yhteisesti hyväksytyjä ja niin merkittäviä, että jäsenet jaksavat niihin paneutua ja niiden hyväksi ponnistella.

Olen viettänyt ensimmäisen kesäni Jupperissa 1941, ja sen jälkeen kaikki kesät. Talvetkin olen viettänyt täällä vuodesta 1970 alkaen. Sodan aikana isoäitini ja hänen sisarensa, Aina-täti ja Naimi-täti sekä oma tätini Sirkka, muuttivat tänne pysyvästi asumaan. Sodan aikana, jolloin lämpimän veden saaminen Helsingissä oli heikkoa, kävin isän ja äidin kanssa täällä viikoittain saunomassa Pitkäjärven rannalla. Kesäksi muutettiin Jupperiin kaikki tavarat viherkasveja myöten kuorma-auton lavalla. Helsingissä kävivät kesällä vain työssäkäyvät perheenjäsenet.

Yhdyskunnan kehitystä ja muuttumista on siis tullut seurattua omin ja omaisten silmin yli 50 vuotta.

Yhdistyksen toiminnasta on voinut havaita, että kun asuinalueen oloissa tapahtuu muutoksia tai toisaalta vaaditaan muutoksia tapahtuvaksi, toiminta piristyy. Kaavoitus-, katu- ja liikennesuunnitelmat ovat olleet aiheita, jotka ovat saaneet asukkaat ottamaan kantaa ja samalla vauhdittaneet yhdistyksen toimintaa.

Taistelut taistellaan innolla, mutta kun rauha saapuu ja on tarvis työskennellä

viihtyisyyden ja yhteisolon hyväksi, tilanne muuttuu. Silloin tarvittaisiin konkreettisesti käsiä haravien ja lapioiden varsiin tekemään ruumiillista työtä lähiympäristömme hyväksi.

On kuitenkin koettu, että jäsenten toiveet nykyisin ylittävät tekoihin johtavan tahdon. Hyvätkin ajatukset jäävät toteuttamatta, kun siihen tarvittavia käsi- ja jalkapareja ei ilmesty paikalle. Johtokunta ei voi olla ainoa lapionheiluttelija ja pullanleipoja alueella.

Itse olen nyt huomannut, että jonkin uuden toimintaidean esittäminen saa omassa mielessäni esiin voihkaisun: Voi ei, se tietää taas lisätyötä, kun juuri ja juuri entiset selvitettiin jotenkin (kunnialla?)!

Tämähän on tietenkin yhdistykselle lopun alkua. Kaikki toiminta kangistuu jos kaikkea uutta vastustetaan - tai ainakin koetaan voimavarat riittämättömiksi uusista tehtävistä suoriutumiseen.

Niinpä olen katsonut, että on korkea aika tehdä tietä uusille voimille, olivat ne sitten luutia tai lapiota, kunhan ne vain heiluvat.

Yhdistyksen syyskokouksessa valitaan uudet luudat, tulkaa mukaan valitsemaan ja ennen kaikkea, toimimaan!

Silve Sahlan

16. MARRASKUUTA 1997

JOY No. 4/97 SISÄLTÖ

**MIETELAUSE: Unelmat ja päättäväisyys
ovat rautainen yhdistelmä.
- William Longgood**

*****

sivu 1 Puheenjohtajan palsta
sivu 2 Sisällysluettelo
Historiaa: Jupperin omakoti-
yhdistyksen jäsenlehti
16 vuotta sitten
sivu 3 Päätoimittajan palsta
sivu 4 Jupperin yhdyskunnan
ensimmäiset "isännät"
sivu 5 Kokouskutsu sääntömääräisen
syyskokouksen
sivu 6 Lehdentekoa
sivu 7 Hymyä huuleen
sivu 8 Bel canto -tenori
Bengt Forsberg
sivu 12 Pro Pitkäjärvi
sivu 14 Laaksoalahden seurakuntatalo
sivu 16 Tammenterhon
kunnostuksesta
sivu 18 Joy 20-vuotias - kylämme
tiedotusinstituutio
täysi-ikäinen

sivu 20 Faktaa ja fiktiota
- kotiseututyö kehittyy
sivu 22 Olet ilma, jota hengitän...
sivu 24 Jupperin koulu - oppimisen ja
osaamisen valtaväylällä
sivu 26 Isojaon toimittamisjärjestely
Gammelgårdin kylässä
vuonna 1926
sivu 30 Sika Solikan seikkailut
sivu 32 Hiipivä rutto uhkaa Jupperia
sivu 33 Tapahtumakatsaus
sivu 34 Poimintoja...
sivu 36 City-Nalle
sivu 37 Pikkujouluilmoitus
sivu 38 Toimintasuunnitelmaluonnos
vuodelle 1998
sivu 40 Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 41 Tapahtumakalenteri

*****

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 4/1981

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Viisivuotistaipaleelta: Lehti ilmestynyt viisi vuotta, käytännön puoli alkanut sujua tyydyttävästi, sisällön ja ulkonäön suhteen paljon kehitettävää, lehden syntymän saneli tiedotuspula, joka muodostui syys- ja kevätkokousten välille, vähitellen lehteen tuli myös kevyempää luettavaa, selvittelyä avustajista, ilmoituspolitiikkaa, päätoimittajan katugallupin mukaan lehti koettu tarpeelliseksi, kiitokset viisivuotiskaudesta.
- Puheenjohtajan palsta: Menneen vuoden tarkastelua, liikenneturvallisuus, kaavoitus, virkistystoiminta, loppu-terveiset, *Pekka Perttula*.

Kansikuva:

- Tyttö kurkkaa talvisesta ikkunasta, *Minttu 8 v.*

Järjestö ja naapuriyhdistystoiminta:

- Kaupunkimaisten yhdyskuntien kehittämiskampanja: Selostusta kampanjasta ja maininta yhdistyksemme laatimasta vastauksesta tiedusteluun, *JT*.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Vuosikokous 22.11.1981 klo 14: referointi.
- Toimintasuunnitelma vuodelle 1982.

Päätoimittaja PERTTI LEINONEN

Asukastoiminta:

- Haastattelututkimus Jupperi i:n asemakaavan tarkennuksesta. Tiedustelun kattavuus 95 %:a. Mielipiteet ilmenivät kh:lle lähetetyssä kirjeessä asuntojen rajoittamisesta, *Pekka Perttula*.
- Oletko kiinnostunut tanssikirssista tai tanhuilloista.

Kunnallistekniikka yms:

- Kirje Espoon kh:lle Jupperi i:n asemakaavan tarkennuksesta, *Pekka Perttula*.
- Kaupungin rakennuskohteita Jupperissa ja ympäristössä ensi vuonna.

Välinevuokraus:

- Lainakampeitten kunto: Tarinaa ja todellisuutta vehkeistä, *JT*.

Keskinäiset suhteet ja ilkivalta:

- Uudenvuodenpaukut: Postilaatikoita rikottu paukuilla, *Leila*.
- Kirje YTV:lle Pitkäjärvellä tapahtuvasta salametsästyksestä.

Muut aiheet:

- Lehden tekoa, *Jussi*.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

"Lehti on ilmestynyt viisi vuotta... käytännön puoli alkanut sujua tyydyttävästi... sisällön ja ulkonäön suhteen paljon kehitettävää... päätoimittajan katugallupin mukaan lehti koettu tarpeelliseksi...", kirjoitti jäsenlehtemme ensimmäinen päätoimittaja lehden ilmestymisen viisivuotistaipaletta eritellessään. Tänä vuonna lehti täytti 11.1. komeasti 20 vuotta, ja vertauskuvallista ilmaisua käyttäkseni 62-vuotiaan Jupperin yhdyskunnan keski-ikässä synnyttämä tiedottajan alku on varttunut aikuiseksi.

Jäsenlehtemme, joka vasta vuonna 1993 sai oman nimen Joy, lienee niitä kaikkein vanhimpia tämän yhdistyslajin jäsenlehtiä Espoossa. Sitä on alusta asti sekä toimitettu että käytännössä tehty talkootyönä. Olen aprikoinut lehden pitkää elämänkaarta ja sen kestävyyttä, ja tullut siihen tulokseen, että kaiken takana on jupperilainen talkoohenki yhdistyneenä rohkeuteen aloittaa arkailematta hommat, ja saattaa ne sitkeydellä ja sisukkuudella loppuun.

Yhtenä lehden elämänkaaren jatkuvuuden takaajana arvelisin olevan myös sen, etteivät lehden päätoimittajat (neljä) ole vaihtuneet usein. Jokainen on siten saanut rauhassa kehittää lehteä ja kehittyä myös itse työssään pitkäjännitteisesti. Jokainen heistä on lyönyt oman persoonallisen leimansa lehden ominaispiirteisiin. Samalla kuitenkin perinteinen lehden ideologia niin sisällössä kuin ulkoasussakin on olennaisilta osiltaan säilynyt, mikä osoittaa perustan olleen vahvan. Lisäksi ovat vankkoina tukipilareina olleet ne monet lapset, nuoret ja varttuneemmat jupperilaiset, jotka ovat lehteä jutuillaan avustaneet ja tukeneet sen elämisen edellytyksiä.

Jäsenlehden alkupään ensisijaisen tiivis informatiivinen linja on vuosien varrella avartunut. Espoon kehittyminen maamme toiseksi suurimmaksi kaupungiksi on vaikuttanut myös Jupperin kehitykseen laajentaen perspektiiviä ja samalla lukijoiden kiinnostusta. Tiedon tarjontaa pelkästään informatiivisin perustein on niin runsain mitoin, että tiedonvälityksessä on välttämätöntä herättää lukijan kiinnostus uusin ulottuvuuksin. Jupperilaisia ajatellen tietoisuus siitä, mitä paikkakunta ja sen ihmiset ovat olleet ja ovat nyt, peilautuu laajempaa taustaa vasten kuin aikaisemmin.

Tätä nykyä sähköinen viestintä kehittyi nopeasti, mutta yhdistyksemme johtokunta pysyy vauhdissa mukana noudattaen uudistuslinjaa. Jäsenlehtemme ilmestyy myös sähköisessä muodossa, "netissä", kuten moderni sanonta kuuluu. Tämän vuoden huhtikuussa avattiin Internetissä Joyn kotisivut, joita kuuleman mukaan on selailtu ahkerasti peräti Yhdysvaltoja ja Uutta-Seelantia myöten. Lehtemme nimi lienee herättänyt kiinnostusta englanninkielisissä "nettisurffaajissa" maailman toisella laidallakin.

Meillä jupperilaisilla on ollut kahden vuoden sisällä monta juhlaa juhlittavana. Toissa vuonna omakotiyhdistyksen 40-vuotisjuhla, jonka kruunasi historiikin *Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi* julkaiseminen. Viime vuonna juhlimme yhdyskuntamme 60-vuotista historiaa siitä kertovin näyttelyin Laaksoalahden kirjastossa, Espoon kaupungintalolla ja pääkirjastossa Leppävaarassa. Viime vuoden loppupuolella saimme juhlaa Jupperin ensimmäistä kotiseutuneuvosta, *Olavi Lainetta*. Tämän vuoden juhlakohdetta 20-vuotiasta jäsenlehteä on jo muistettu Tammenterhossa pidetyn näyttelyn merkeissä, ja nyt juhla huipentuu juhlanumeron julkaisemiseen.

Ansaitut kiitokset edeltäjilleni *Pertti Leinoselle, Juhani Tarvakselle* ja *Olavi Laineelle*. Teidän ansiostanne Joy on päässyt 20 vuoden ikään. Kiitän myös lukemattomia lehden avustajia, joista erikoismaininnan ansaitsee *Seppo Räisänen*, joka teki suurtyön kokoamalla vuoden 1991 loppuun asti ulottuvan tiivistelmän lehden kirjoituksista.

Katsellessani ikkunastani ulos tuulen vauhdittamaa syksyn värikkäitten lehtien tanssia muistan kiitollisin mielin yhtä lehden ahkerimmista avustajista, nyt jo edesmennyttä *Matilda Jokelaa*, jonka runosta lainaan osan tähän kauniiksi lopuksi:

*Myrskytuuli taivaan laella pilviä ajaa
Taivaanko tarhaan lähelle ikuisuuden rajaa
Metsässä puut tuulen laulua laulaa
Järvessä aallot keinuen toinen toistaan ajaa
Ryntäävät toistensa syliin
kunnnes särkyvät vaahtona rannikon kiviin...*

Saini Lanu

JUPPERIN YHDYSKUNNAN ENSIMMÄISET "ISÄNNÄT"

"Jupperin siirtyminen kartanoromantiikasta kohti nykyaikaa ja muotoutuminen pääkaupunkiseudun tuntumassa sijaitsevaksi pientaloalueeksi alkoi vuonna 1936." Siteeraus on Jupperin Omakotiyhdistys ry:n julkaisemasta historiikista. A/B Juppergård -nimisen yhtiön omistussuhde vaihtui tuolloin siten, että osakepohja jaettiin tasan liikemies Ragnar (Rannu) Tulosen, pääjohtaja Juho Hämäläisen, toimitusjohtaja Ville Salon ja toimitusjohtaja G.V. Lundqvistin kesken. Samanaikaisesti laadittiin Jupperin alueelle tontitus suunnitelma, alettiin tielinjojen raivaaminen ja tonttikaupat.

A/B Juppergårdin omistajina edellä mainittuja henkilöitä voidaan tavallaan pitää Jupperin ensimmäisinä "isäntinä", joiden vaikutus myöhempiin Jupperin vaiheisiin oli

merkittävä. Kolme heistä, Ragnar Tulonen, Juho Hämäläinen ja Ville Salo esitellään alla valokuvien kera.

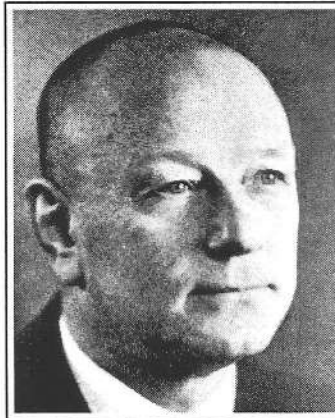
Mainittakoon, että Jupperin Omakotiyhdistys 30 vuotta -julkaisun mukaan Ragnar Tulonen hoiti varsinaisen tontituksen suunnittelu- ja organisaatiotyön ja ilmeisesti rahoittajina toimivat muut osakkaat. Rouva Tulosen kerrotaan keksineen useimmat Jupperin alueen teitten nimet. Tontitus suunnitelmassa Hämäläinen varasi itselleen Jupperin tilan raivatun alueen Vantaantien puoleisen osan, Salo vanhan päärakennuksen ympärillä olevat maat ja rakennukset, ja Tulonen Tammipääntien ja Ojatiehen rajoittuvan osan, johon hän vanhan makasiinin tilalle rakensi uuden päärakennuksen itselleen.

JUHO HÄMÄLÄINEN

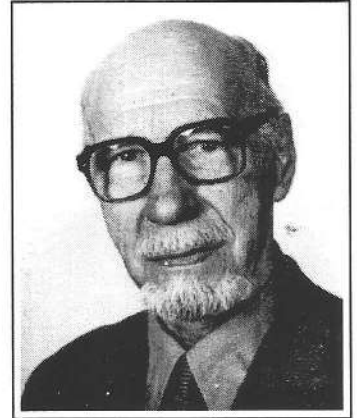
Synt. 24.12.1898 Kuopion mlk., varatuomari
Toimi PYP:n Kallion konttorin johtajana
1946-53 Helsingin kaupungin vastuuston pj
1946-59 Suomalais-amerikkalaisen yhdistyksen pj
1944-52 työriitojen sovittelija
1950 presidentin valitsijamies
Opintomatkoja Ranskaan, Englantiin ja
Yhdysvaltoihin
Harrastuksena häntä kiinnosti ranskalainen
astrologi, kuningas Kaarle IX:n henkilöäkäri
Nostradamus. Kirjoittanut salanimellä
Jean Novaliste englannin kielellä kirjan
Nostradamuksen ennustuksia

VILHELM (Ville) SALO

Synt. 24.9.1893 Pukkila,
kauppaneuvos vuodesta 1943
Toiminut mm. Renlund Oy:n
konttoripäällikkönä ja toimitusjohtajana
Johtokuntien pjna, vpjna ja jäsenenä
useissa eri yrityksissä
Jäsenenä useassa valtion komiteassa
Pjna, vpjna ja jäsenenä eri liitoissa
Opintomatkoja Eurooppaan.

RAGNAR (Rannu) TULONEN

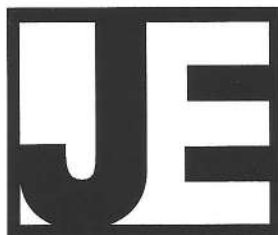

synt. 11.5.1904 Helsinki
k. 16.4.1989 Hyvinkää

Hänestä ei ole tarkempia tietoja,
karttoi julkisuutta ja haastatteluja.
Ennen Ab Juppergårdin toimitusjohtajaksi
tuluaan hän on ollut mm. kaupanhoidtajana
ja liikemiehenä. Jupperissa hän harjoitti
kaupallista puutarhahaviljelystä.

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT: Olavi Laine

Koko maan kattava palvelu kirjapaino- ja konttori-
papereiden sekä kirjekuorten toimituksissa.

P A P E R I T U K K U L I I K E
J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE, 01370 VANTAA

PUHELIN (09) 4761 4100, TELEFAX (09) 4761 4130

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään keskiviikkona 26.11.1997 klo 18.30 yhdistyksen toimitilassa "Tammerhossa" Tammipäantie 33.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 7 §:n määräämät asiat.

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus.
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja ääntenlaskijat.
3. Todetaan kokouksen laillisuus.
4. Todetaan kokouksen osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa.
5. Määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4 §:ssä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus.
6. Päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja matkakorvauksista.
7. Käsitellään johtokunnan esitys vuoden 1998 toimintasuunnitelmaksi.
8. Esitetään vahvistettavaksi johtokunnan esitys vuoden 1998 talousarvioksi.
9. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 1998.
10. Valitaan sääntöjen 8 §:n mukaan seitsemän johtokunnan jäsentä.
11. Valitaan vuodelle 1998 kaksi tilintarkastajaa ja heille kaksi varamiestä.
12. Valitaan edustajat niihin kokouksiin, joissa yhdistyksellä on edustus oikeus.
13. Päätetään muista esille tulleista asioista.

Johtokunnan puolesta
puheenjohtaja

Silve Sahlan

TULKAA VALITSEMAAN UUSI PUHEENJOHTAJA!

LEHDEN- TEKOA

Kolme miestä, painokoneenrumilus ja paljon pikkusälyä yhden hengen kellarihuoneessa. Joka paikka täynnä paperia, osa puhdasta, osa kerran painettua ja osa pariinkin kertaan koneen läpi käynnyttä. Tuoleilla, kaapinpäällisillä ja muilla mahdollisilla vaakasuorilla pinnoilla ristikkäin pinottuina valmiita painoarkkeja, lattialla irtopaperia.

Kone jyrskyyttää inhottavasti ennen kuin oikea käyntinopeus on saavutettu. On kuulemma vaaraton resonanssi-ilmiö. Kuulostaa kuitenkin siltä, että kohta hajoo, vaan ei hajoo kuitenkaan.

TULEE MUSTAA!! Koneen luota suorinta tietä sivupöydän luo, pyykinkastelusumutinpullo käteen ja takaisin, vettä teloihin ja masteriin. Pääsi pahus liiaksi kuivumaan. Vettä lisää, no, nyt meni ihan vaaleeksi, käännetään lisää väriä, noin.

TAAS TULEE MUSTAA! Siinä on pienet vaarassa jäädä

alle, kun vesipullo on taas haettava sivupöydältä. Tilanne rauhoittuu, mutta vain hetkeksi. STOP! kato nyt, paperit tekevät suman tonne ennen painotelaa. No nyt yksi tarttui telaan ja kääntyi kaksinkerroin: Miten se nyt noin?

Jaaha, uudelleen käyntiin ja lisää kierroksia nnnnooiiinnn... Hei, miten se nyt noin sylkee valmistapaperia lattialle??? STOP ÄKKIÄ! Kompressorin pois, moottori seis, telat auki!

Ahaa, tää rautalanka olikin sivussa, yritetäänpäs uudelleen. Kato, se syöttää noita papereita kulma edellä eikä kaikki ehdi kääntyä ennen telaa. STOP!

Joo, toinen kompressorin kumiletkuista on ihan valmis, tehdään uusi. - Voi pahus, nyt on päässyt väriä vesiteloihin, milläs me ne saadaan puhtaiksi? Pyyhitäänpä vähän, eiköhän se siitä järjesty. - Näytäs, miten toi masteri on noin vinoon kuvattu, ei tätä saa millään suoraan.

Vihdoin! Pahvilaatikollinen valmista materiaalia ja toinen roskapaperia. Kädet kyynärpäitä myöten painomusteessa ja "edustusvillapaidan" hihassa tahra,

mitähän vaimokulta tuumannee. Iltana on jo pitkälle kulunut ja vielä on edessä telojen pesu.

JUSSI

KANSIKUVAAN LIITTYEN MAINITTAKOON, ETTÄ

edellä oleva kirjoitus liittyy lehden kannessa olevaan kuvaan. Kirjoittaja, *Juhani Tarvas* on kuvassa oikealla, vasemmalla häärää *Olavi Laine*, jonka pienessä ja ahtaassa kellarihuoneessa jäsenlehteä suoltava painokone sijaitsee. Keskellä polvistuneena kurkkii koneen alle lehden ensimmäinen päätoimittaja *Pertti Leinonen*.

Kirjoitus oli jäsenlehden numerossa 4/1981. Kuva sen sijaan on piirretty tänä vuonna Tammenterhossa ollutta lehden historiaa esittävää näyttelyä varten. Sen on pelkän suullisen kuvauksen perusteella (ei oheisen kirjoituksen) piirtänyt taitava piirtäjäme *Irma Soinio*.

SL

JUPPERILAISET KUNNOSTAUTUVAT

Palkitut

Helsingin Sanomissa oli 27.9.97 uutinen, jossa kerrottiin, että Helsingin yliopiston Haartman-instituutin tutkijat *Tuula Helander*, *Olli Carpén*, *Ossi Turunen*, *Panu Kovanen*, *Antti Vaheri* ja *Tuomo Timonen* ovat saaneet Medix-palkinnon - 40.000 markkaa - vuoden parhaasta Suomessa tehdystä biotieteen tutkimuksesta. Ryhmässä ensin mainittu *Tuula Helander* on Jupperin tyttöjä.

Ryhmän tutkimus käsitteli sitä, miten tappajasolut tunnistavat syöpäsoluja. Tutkimuksessa paljastui aivan uudenlainen

tappajasolujen kohdentumismekanismi. Tutkimus julkaistiin tiedelehti *Naturessa* viime vuoden heinäkuussa.

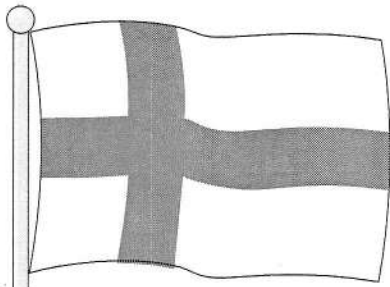
Jupperi arvostaa yhteisiä kokemuksia

Espeen kaupungin opetus- ja kulttuuritoimen vasta ilmestynyt julkaisu *Opus 3/97* kertoo etusivullaan yllä olevasti otsikoiden toimialtaan keväällä parhaina työyhteisöinä palkituista *Jupperin koulusta* ja *Tapiolan kirjastosta*.

Lehdessämme on toisaalla Jupperin koulun rehtorin *Jouni Holopaisen* kirjoitus, jossa palkitun koulun toimintaa selvitetään.

SL

Onnea Isänmaalle 6.12.1997!

Suomi täyttää 6.12.1997 80 vuotta.
20-vuotias jäsenlehtemme JOY toivottaa
onnea ja menestystä rakkaalle isänmaallemme
sen tulevana syntymäpäivänä.

Laaksolahden kirjasto

**Veininkatu 24
02730 Espoo
☎ 816 57773**

**avoinna
ma, ke, to 15-20
ti, pe, la 10-15**

**Meillä on 15 000 kirjaa ja noin 1000 musiikkiäänitettä.
Lisäksi kielikursseja, nuotteja, videoita, äänikirjoja ja cd-romeja.
Meillä voit lukea yli sataa erilaista lehteä.
Asiakaspäätteeltämme näet koko pääkaupunkiseudun yleisten
kirjastojen kokoelmat. Ja pian meillä on myös Internet...**

TERVETULOA VIIHTYMÄÄN !

HYMYÄ HUULEEN

Nainen kokeili kenkiä kenkäkaupassa.
- Kai nämä teidän kenkänne ovat muodissa?
- Olivat ne ainakin silloin, kun rupesitte niitä
sovittamaan, tuumasi valinnan pitkään keston
kyllästynyt myyjä.

...

- Saanko seuraavan tanssin?
- Kaikin mokomin, minä en ainakaan siitä välitä.

...

- Saanko luvan,
kysyi poika neitoselta tanssipaikassa.
- Valitan, mutta en tanssi lapsen kanssa.
- Anteeksi, en huomannut, että olette siinä tilassa.

Nainen huokaisi: - Olisinpa karhu.
Saisin lopultakin turkin,
voisin vedellä talvet hirsiiä,
eikä tarvitsisi välittää vyötärönmitasta.

...

Sanotaan, että ahkera harjoittelu
estää lihasten veltostumisen.
Minkähän takia naiset sitten saavat kaksoisleuan?

...

- Miten vaimosi laihdutuskuuri sujuu?
- Mainiosti. Hän haihtui viime viikolla.

...

BEL CANTO -TENORI BENGT FORSBERG

Italialaisen laulutavan, bel canton taitaja *Bengt Forsberg* kuvaa tätä 'kaunista laulua' edesmenneen laulunopettajansa sanoin:

- Bel canto on legatoa, jossa yksi ääni paiskaa kättä toiselle.

Se on kuin viestin vientiä. Ikuinen ja kaunis liike - kuin vesiputous.

Bengt Forsberg on helsinkiläinen hyvin monen sukupolven myötä aina 1700-luvulta lähtien. Helsinki 10:stä eli Etu-Töölöstä tultiin tänne Jupperiin, josta löytyi vuonna 1988 tontti ja seuraavana vuonna valmistui talo, jossa nyt on asuttu pian kymmenen vuotta.

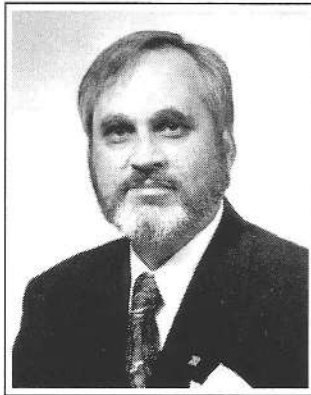
Bengt Forsbergin äidinkieli on ruotsi ja hän on käynyt ruotsinkielisen koulun. Vaikka kotona puhuttiinkin ruotsia hyvä suomen kielen taito kehittyi kaikkien kavereiden oltua suomenkielisiä. Armeijan jälkeen vuonna 1968 seurasi opiskelu työn ohella Sibelius-Akatemiassa, jonka jälkeen vuonna 1974 hän siirtyi freelance -laulajaksi, ja on siitä asti elättänyt itsensä laulutaiteilijana, mikä lienee melko poikkeuksellista. Hänellä on toiminimi nimeltä *Laulupalvelu*. Ensi konsertti oli vuonna 1978.

Jupperissa on oma rauhansa

Forsbergit asuvat Jupperissa viehättävässä valkoisessa talossa, joka sijoittuu maastollisesti erittäin kauniisti loivaan rinteeseen.

- Se oli kyllä ihan sattumaa, että tänne päädyttiin. Vuonna -88 kun olimme tonttia hankkimassa, tilanne oli sellainen, että kaikki "hyvät paikat" vietiin käsistä. Huomasin, että ihmisillä oli Hesari kainalossa, kun ne kävivät aamulla katsomassa myynnissä olevia paikkoja. Ja usein ne oli jo myyty. Tämä sitten onnistui, ja miellytti. Tämä on hyvä paikka. Me viihdytään täällä oikein hyvin, Bengt Forsberg vakuuttaa.

Forsbergin kaksihenkinen perhe on taiteellisesti orientoitunut. Rouva Forsberg harrastaa maalausta, mistä olohuoneen seinillä olevat monet taulut ovat todistena. Ammatiltaan hän on kielikylpyopettaja, joka opettaa suomenkielisiä lapsia puhumaan ruotsia.

Ohikulkiessani olen usein nähnyt Bengt Forsbergin puuhailevan pihallaan, jonka aurinkoisessa rinteessä kukoistaa erilaisia kukkia, pensaita ja hyötykasvejakin.

- Nuorempana ei tällainen puutarhatyö juuri kiinnostanut, mutta nykyään kyllä. On mukava seurata vuosi vuodelta, miten kasvit menestyvät, Bengt toteaa.

- Muutenkin on sanottava, että tässä ympäristössä todella viihtyy. Kun muutin sieltä Helsinki kymmistä, jossa aina johonkin menessän koin seinän olevan vastassa, tämä on ihan toista. Kun lapsena asui omakotitalossa, kai sitä jo pienenä tottui siihen, että sai olla omalla pihalla. Lisäksi tässä ovat naapurit erittäin kivoja. Heitä on joka suuntaan ja kaikkien kanssa tulee hyvin juttuun, hän kiittää.

Bengt myös kehuu Jupperia miellyttävänä miljööinä, jossa on oma rauhansa.

- Tätä rauhaa ei halua mitenkään rikottavan. Tämä meidän tiekin on niin kiva, kun se menee silleen ympäri, eikä ole läpikulku.

Lauluharrastus juontuu jo lapsuudesta

Bengt Forsberg kertoo harrastaneensa laulua ihan lapsesta asti. Kotona isä lauloi, samoin äiti,

joka myös soitti kitaraa.

- Muistan kouluaikana, kun kaiverit olivat kiinnostuneita Elviksestä, niin minua kiinnosti Jussi Björling, hän hymyilee.

Opettajana Sibelius-Akatemiassa oli *Jolanda Maria di Petris*. Italiasa lähes 30 vuotta vaikuttaneen *Harri Korhosen* oppilaana Bengt ehti opiskella yhdeksän vuotta ennen Korhosen kuolemaa. Tunnit olivat joka viikko, ympäri vuoden. Korhosella oli useita laulajia oppilanaan. Hänen kauttaan Bengt sai italialaisen koulutuksen.

- Ensi konserttini vuonna -78 oli poikkeuksellisesti kirkkokonsertti, Saksalaisessa kirkossa.

Säestäjänäni oli *Tapio Tiitu*, sekä uruilla että pianolla. Akatemiasahan joutui laulamaan hyvin erilaista musiikkia, ja kyllä kirkkomusiikki on musiikki, jossa vielä lauluääntä tarvitaan. Kirkossa lauletaan yleensä edelleen ilman mikrofonia. Tänä päivänä ovat omat konsertit, ooppera ja kirkkokonsertit niitä, joissa vielä lauletaan perinteisesti, jossa ihmisen ääni on se, joka vahvistaa laulun. Sen vuoksi pidän mm. kirkkomusiikista, Bengt toteaa.

Laulu työnä ja harrastuksena

Bengt sanoo elättäneensä itsensä laulamalla. Yrityksessä ei ole partnereita, vaan Laulupalveluaan pyörittäessään hän hoitaa eläkkeensä ja kaikki maksut itse ja yksin. Hänestä se on hyvä toimintamuoto; kun hoitaa asiat kunnolla, niin ei tarvitse huolehtia muista. Työkenttänä on koko Suur-Helsingin alue. Täällä asuu toista miljoonaa ihmistä, joten laulu-keikkoja riittää.

- Laulamissa jokapäiväinen harjoittelu on luonnollinen asia. Se on sama kun ihminen avaa oven mennessään töihin, niin

minä avaan äänen. Ilman harjoittelua kehitys pysähtyy. Sitä on niin kuin urheilija, lihakset on oltava kunnossa. Kun laulaa 60 minuuttia yleisölle, niin harva ymmärtää, kuinka paljon sen eteen on yksinään laulanut ja puurtanut, Bengt päättelee.

Hänellä on myös joitakin lauluoppilaita. Oman opettajan kuoltua muutamia vuosia sitten osa tämän oppilaista hakeutui hänen oppilaiskseen. Laulunopetus Jupperissa omassa talossa ei häiritse, kun taas kaupungissa kaikki kuuluu läpi seinien. Se oli yksi syy, miksi tänne rakennettiin.

Bengtille laulu on sekä työ että harrastus, mutta häntä kiinnostaa myös kielet. Hän kertoo opiskelensa Espoon Työväenopistossa kolme vuotta ranskaa. Oppiaan hän sanoo hyödyntäneensä viime konsertissaan 28.9. Albergan kartanossa, jossa lauloi osan ohjelmasta ranskan kielellä.

- Ilokseni totesin, että talo oli täynnä. Säestäjänä oli *Folke Gräs-bäck*. Yritän nyt ensi kevääksi saada seuraavan konsertin aikaiseksi, Bengt lupaa.

Italia ja ranska ovat laulun kieliä

- Italia ja ranska, ovat laulun kieliä. Kielissä on ääntäminen hyvin tärkeää. Esimerkiksi suomen ja ruotsin kielessä on ihan erilainen vokaaliväri ja -sävy. Ja se istuu ihmisen suussa eri paikassa. Suomalainen a on takana ja ruotsalainen edessä. Italialainen a on myös edessä ja valoisa. Italian kieli on sen vuoksi niin hyvä laulukieli. Se saavuttaa kuulijansa, koska se lauletaan ulos. Kielten fonetiikka on ihan oma taiteenlajinsa, Bengt selvittää.

Hän sanookin sen vuoksi eri laulukoulujen laulajien kuulostavan hyvin erilaisilta riippuen siitä, mikä on lähtökieli, eli äidinkieli. Italian kielessä on ihan oma sävynsä, ja puhutaan 'bel cantosta', kauniista laulusta, mikä tarkoittaa italialaisessa laulutäiteessä 1800-luvulla suosituksi tullutta äänenmuodostustekniikkaa, joka korostaa äänen kauneutta ja tasaisen äänen muodostusta.

- Bel canto kuulostaa ihmisen korvalle kauniilta. Ja joka kielessä on omat värit. Jos ääntää oikein,

saa myös oikean sävyn. Autenttinen ääntäminen on tärkeää. Laulussa on hyvin merkityksellistä, että ääntää kuten siinä syvimmissä kieliympäristössä, mistä kieli on lähtöisin. Se juuri on minusta niin kiehtovaa, Bengt ihastelee.

Laulaminen vaatii ahkeruutta, se on palveluammatti

Bengt toteaa, että jos laulussa aikoo jotain saavuttaa, niin ensisijainen edellytys on olla hyvin ahkera. Sen myötä pian myös huomaa, ettei kaikkeen kykene itse, vaan pitää olla tukihenkilö tai -henkilöt, jotka ymmärtävät, missä mennään, ja jaksavat olla mukana ja kuunnella esim. jatkuvaa laulamista.

- Laulu sinänsä ei ole pelkästään viihdyke, vaan valmisteluvaihe on aika pitkästyttävää kuunneltavaa, jos sitä ei ymmärrä. Siksi myös aviopuolison tuki on erittäin arvokasta. Minulla on ollut se onni, että vaimo on hyvin kiinnostunut taiteista, musiikista ja nimenomaan laulusta. Ei tarvitse selitellä. Taide on luovaa, mutta sitä ei pidä romantisoida - se on ennen kaikkea työtä, Bengt korostaa.

Hän lisää, että laulajan ammattihan on palveluammatti. Ihmisiä vartenhan laulaja on olemassa eikä itseään.

- Laulun anti koostuu sekä ihmisen persoonasta että siitä laulukoulusta, mistä se on peräisin. Kumpikaan näistä ei tee sitä valoisaksi. Pitää olla tekniikka hallussa, jotta tiedetään, miten äännetään vokaalit. Mutta täytyy myöskin olla sisäinen valo. Jos ei ole sisäistä valoa, ei se uloskaan näy. On pidettävä ihmisistä ja esiinnyttävä heidän tarpeitaan silmällä pitäen. Tämä nimikään - Laulupalvelu, ei ole ihan sattumanvarainen. Ajattelin sitä jo neljännesvuosisata sitten, Bengt toteaa.

Laulaessa hiki nousee pintaan

- Laulaminen ei ole mitään kevyttä hommaa, siinä hiki nousee pintaan. Se on kuin joku sähköottelu, systemaattista toimintaa. Ääniharjoituksia ohjelmistoa varten tehdessä, on hyvä olla sisätiloissa. Muuten siinä hikisenä laulaessa vilustuisi. Harjoituksen päätyttyä on suihkun ja paidan vaihdon paikka.

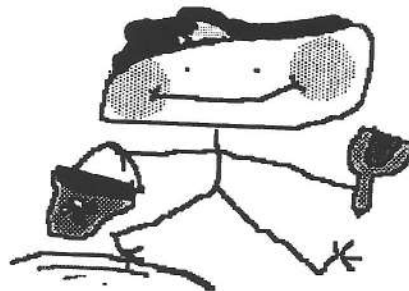
käännä

Otamme nyt 0-5-vuotiaita lapsia jonoon leikkikouluryhmiimme.

Maksuihin saa Kelan tai Espoon tukea.

Soita ma klo 12-13 tai 18-19

Puh. 847 855

JUPPERIN
MONTESSORI-
KESKUS

LEIKKI-OPPI-KEHITYS
PIRJO ERKE P.847855
RINNEPORTTI 4, 02730 ESPOO

- Laulu ei ennen ala toimia ennen kuin koko elimistö ja kaikki eri toiminnot ovat mukana. Sen tietää mennessään laulutunnille, että kun hiki nousee pintaan, niin on ainakin jotain oikein, Bengt tuumaa.

Esiintymiskuume ei erityisemmin vaivaa

- Koens itseni etuoikeutetuksi saadessani esiintyä ihmisille. Sen takia pitää olla skarpina. Juuri ennen kuin lähtee laulamaan, on ihan sellainen pieni tuntemus vatsassa, että nyt mennään. Esiintymiskuume ei erityisemmin vaivaa mennessäni ihmisten eteen. Se johtunee siitä, että pyrin harjoittelemaan niin hyvin, että varmasti osaan. Ja kun asiansa osaa, ei ylimääräistä jännitystä ole, Bengt päättelee.

Hän painottaa, että kotona tehty valmistelutyö on a ja o. Tekniikka ja ahkeruus, ne ovat ydinelementtejä. Hän ei uskaltaisi mennä laulamaan vailla kunnollista valmistautumista. Ihmiset voivat myös vaatia laulajalta kunnan perustyötä.

Konserteissa käyntiin on jo nuoresta totuttava

Todetessani suomalaisten kyllä innokkaasti kansoittavan viihdekonsertteja, mutta klassisen musiikin konsertit jäävät vain tietyn yleisön varaan, Bengt sanoo, että konserteissa käyntiin on jo nuoresta totuttava.

- Aikuinen, joka on oivaltanut nämä asiat, voi kertoa nuorille, että tällainenkin maailma on olemassa. Perhekulttuurista, jossa ei näitä asioita harrasteta, on nuorten vaikea hakeutua paikkaan, jota ei tiedä olevan olemassa.

- Esimerkiksi kouluissa voitaisiin laulunopetuksessa kiinnittää tähän huomiota. Laulu ei saisi olla niin fiiniä, ettei sitä uskalla suorittaa. Lapsesta pitäen voisi olla sellainen kaikkien kuoro, jossa jokainen saa olla mukana voidakseen aistia sen, että uskaltaa tehdä jotain, uskaltaa laulaa. Ja vähitellen laulu voi olla yhä laadukkaampaa. Tiedän kouluja, joissa on useita kuoroja. Ensin suuri kuoro, jossa kaikki saavat olla mukana, mutta sitten vaatavuusaste kasvaa, jolloin

perustetaan uusi kuoro, jossa osaaminen vaatii määrättyjä asioita, jne. Merkityksellisintä kuitenkin on, että on olemassa kuoro, johon kaikki saavat tulla, Bengt painottaa.

Itse hän kertoo käyneensä nuoresta pitäen paljon konserteissa. Koulussa oli ruotsin kielen opettaja aikoinaan kehottanut, että käykää pojat konserteissa. Bengt oli luokkakaverinsa kanssa noudattanut kehotusta ja käynyt säännöllisesti Radion Sinfoniaorkesterin ja Kaupunginorkesterin konserteissa 50-luvulla.

- Mentiin bussilla Oulunkylästä kaupunkiin ja Aleksanterinkadulle yliopiston juhlasalin sivuovesta sisälle, ja ostettiin 60 pennin koululaislippu. Oulunkylähän oli silloin kuin olisi ollut maalla, kartano ja lehmä laitumella. Kun tultiin yliopiston juhlasaliin, se oli mahtavaa: punaista plyyshiä ja komeat maalaukset, pilarit, parkettilattiat, ja upea miljö. Siellä sitä istuttiin plyyshituolilla. Oli suuri orkesteri, ehkä 70 soittajaa, ja kaikki maestrot olivat meille uusia tuttavuuksia, joista vähitellen muodostui vanhoja tuttuja: Hannikaiset, Berglundit ja Fougstedtit - vakituisesti - ja lisäksi kaikki vierailijat. Ja monenlaisia solisteja, Bengt kuvailee.

Hän sanoo sen ensin olleen aika hämmäntävä tilaisuus, mutta mieleinen, koska siellä käytiin jatkuvasti. Sen jälkeen on tullut käytyä monenlaisissa konserteissa.

- Minusta konsertti on tilaisuus, jossa viihdytään. Ja jos viihdytään, sinne mennään uudestaan. Konsertin ei tarvitse olla mikään jäykkä tilaisuus, mutta ei sen tarvitse olla mikään hupihauskakaan. Romanssi-illat, joissa lauletaan romansseja on musiikinlaji, joka minua kiinnostaa; laulu ja piano. Siinä on edellytykset saada välitön tunnelma - kaunista musiikkia, joka puhuu rakkaudesta, ja jota esitetään lämmöllä. Se saavuttaa kuulijat ja näin luodaan ilmapiiri, jossa viihdytään. Mielestäni konsertissa saa viihtyä - siellä tulee viihtyä. Kun maksetaan pääsylippu eikä viihdytä, silloin on jotain pielessä, Bengt epäilee.

Suosikkisäveltäjät ja -laulajat

Italialainen laulu on Bengtin

suosiossa etusijalla. Hän sanoo kahlailleensa elämänsä aikana läpi melkoisen määrän säveltäjiä.

- Tätä nykyä minusta *Puccinin* sävellyksissä on sekä tunnetta että melodiaa, valoa ja iloa. Hänestä on hyvin helppo pitää. Italialaiset säveltäjät yleensäkin kiehtovat, *Verdi* niin ikään, Bengt vahvistaa.

Ranskalaiselta laulualueelta mieluisia ovat chansonit. Suomalaisista ovat *Sibeliuksen* yksinlaulut, joiden hän sanoo tulleen enemmän esille, varsinkin viime vuosikymmeninä niitä on äänitetty paljon. Hänestä ne ovat *Björllingin* esittäminä tosi hienoja, ja *Aulikki Rautavaaran*; molemmat Bengtin laulajasuosikkeja.

- Se on kai niin, että kun sain makua Björllingin laulusta jo pikku poikana, niin ilmeisesti hän oli niin hyvä esittäjä, niin vangitseva, että tempaisi mukaan. Kävin pari vuotta sitten Ruotsissa Björllingin syntymäkodissa ja hänen haudallaan. Borlängessä oli tuolloin ensimmäiset kansainväliset Jussi Björlling -laulukilpailut, Bengt kertoo.

Suomalainen *Johann Filip von Schantz* oli lauluntekijä, jota Bengt suuresti arvostaa. Hän sävelsi ruotsinkielisiin teksteihin, mm. Runebergin.

- Säveltäjänä hän on aivan upea ja erittäin monipuolinen. Opiskeli Helsingissä, Tukholmassa ja Leipzigissä, ja vaikutti pitkään Tukholmassa. Hän kuoli 1865, samana vuonna kuin Sibelius syntyi. Toimi Helsingin Uudessa teatterissa vuosina 1860-63. Hänellä oli oma orkesteri, joka esiintyi myös Tukholmassa. Hän sävelsi kuoro- ja yksinlauluja sekä näyttämömusiikkia, mm. orkesterialkusoiton *Kullervo*, joka on ensimmäinen Kalevalaan liittyvä aihe. Schantz on valitettavasti ihan tuntematon useille ihmisille, Bengt pahoittelee.

- Hänen sävellyksensä ovat melodisesti erittäin kauniita, niissä on hieno melodialinja. Ne muistuttavat suuresti italialaisia sävellyksiä. Bel canto - kaunis laulutapaa - legatoa, jossa edesmenneen opettajani mukaan yksi ääni paistaa kättä toiselle, se on kuin viestin vientiä. Ikuinen ja kaunis liike - kuin vesiputous.

Bengt sanoo myös, että viululle voi säveltää vaikka minkälaisia intervaleja ja hyppyjä, mutta perinteinen lauluääni on legatoa. Sellaisia lauluja eivät kaikki kykene säveltämään.

- Ennen vanhaan oli tapana, että Puccini ja Verdi matkustivat aina kun oli heidän oopperoidensa kantaesitys suuriin musiikkimetro-poleihin Pietariin, Wieniin, Pariisiin, Milanoon, Lontooseen, New Yorkiin ja Etelä-Amerikkaan, Buenos Airesiin, ja ohjasivat kapellimestaria ja ohjaajaa. Näin ohjaajat ja laulajat tiesivät Puccinin ja Verdin ohjauksesta ja opastuksesta, miten teokset tulisi esittää. Italialainen traditio oli, että maestrot ja kapellimestarit saivat ohjauksen säveltäjiltä. Se edellytti, että säveltäjät tiesivät lauluäänestä hyvin paljon, eli miten se toimii. Tällainen ominaisuus on tietääkseni aivan poissa tänä päivänä, Bengt toteaa.

Musiikissa pitää olla melodiaa ja tunnetta

Bengtistä kaikki sellainen laulumusiikki, jossa on melodiaa ja

tunnetta, on hyvin antoisaa. Entä musikaalit?

- Joo, pidänhän minä musikaaleista. Niissä on aina jokin sellainen, kuten ruotsiksi sanotaan: "örhänge", jokin huippumelodia, joka jää soimaan. Verdillähän oli myös näin. Kerrotaan, että kantaesityksen jälkeen ihmiset hyräilivät hänen melodioitaan, Bengt naurahtaa.

- Melodia on ollut hukassa, mutta nyt puhutaan, että melodia tulee takaisin. Sibelius arvosti melodiaa, ja hänellä oli myös oma tavaramerkkinsä - oma orkesteripaletti, oma väriskaala, josta tiesi heti, että tämä on Sibeliusta. Koska Sibelius sävelsi monia sävellyksiä Suomen kriittisiin tilanteisiin, hänestä tuli myös suomalainen tavaramerkki. Tänä päivänä ei voida toimia orkesterina, ellei Sibelius ole hallinnassa. Se on pieni ongelmakin. Muistaakseni se oli Einar Englund, joka totesi, ettei Suomessa pääse säveltäjänä kunnolla pinnalle, koska Sibelius on aina rinnalla.

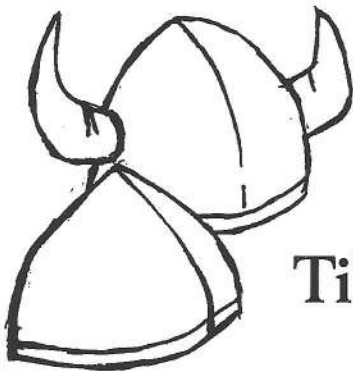
Musiikkimausta puheen ollen hän on sitä mieltä, että jokainen

kuulija voi valintoja tehdessään käyttää omia korviaan ja päätään. Kun kysyin häneltä, mitä mieltä hän on siitä, että tavallinen ihminen, joka ei ole perehtynyt sen kummemmin erilaisiin laullisiin ja musiikillisiin suuntauksiin, kuuntelee sitä, mitä sydän sanoo, ja sitten tykkää siitä, hän vastasi:

- Se on erittäin hyvä tapa. Niin ihmisen pitääkin luottaa itseensä ja omaan makuunsa. Meillähän on vapaus itse päätellä, mikä on mieleistä, mikä ei. Esimerkiksi kriitikon mielipide on vain yksi mielipide. Hyvä ohje jokaiselle kansalaiselle, joka käy kuuntelemassa puhetta tai musiikkia, käyttäköön aina omia korviaan. Ne on annettu meille ja ne toimii ihan hyvin. Sitä ei voi päätyä samaan mielipiteeseen kuin joku toinen vaan sen takia, että toisella on eri mielipide kuin minulla itselläni. Mulla on sellainen ajatus, että tää olisi hyvä, mutta uskallanko olla tätä mieltä. Ole vaan, veronmaksaja, ole vaan!

TEKSTI: Saini Lanu

KUVA: Haastatellulta itseltään

Tili- ja isännöitsijätoimisto

Räisänen & Gustafsson Oy

Perinteitä kunnioittaen

Kaivoskuja 10, 02730 ESPOO
Puh. (09) 846 487, fax (09) 852 1470

PRO PITKÄJÄRVI

"Pitkäjärvi, asutuksen lisääntymisen uhkaama, tuhoutuva järvi", kirjoittivat vuonna 1970 muutamat valtakunnalliset lehdet kertoen järven täydelliseen tuhoon johtavasta, meneillään olevasta kehityksestä. Asiaa kommentoivat myös muutamat pääkaupunkiseudun paikallislehdet.

"Mitä, meidän järvemme tuhotaan!" havahtuivat Jupperin asukkaat täältä järven keskivaiheilta huomaamaan. Sellaista ei saa tapahtua - kehityksen suuntaa on voitava muuttaa!

Järven pelastustoimet 1970-luvulla

Espoon kauppalan kotiseutusihteeri *Eeva Ahtisaari* oli sopivasti lähettänyt yhdistyksille Luonnonsuojeluvuosi 1970 -ohjelman, jonka puitteisiin Pitkäjärven pelastaminen hyvin sopi. Jupperin Omakotiyhdistys ryhtyi välittömästi toimiin. Muodostettiin työryhmä, ja järven pelastustoimenpiteitä hoitamaan valittiin espoolaisten ja vantaalaisten omakotiyhdistysten ja kalastuskuntien asiantuntijoista koostuva neuvottelukunta.

Neuvottelukunta järjesti saman vuoden marraskuussa Viherlaakson koululla paneelikeskustelun, jonka puheenjohtajana toimi *Olavi Laine*. Pitkän keskustelun päätteeksi päätettiin esittämään päättäjille, että uusien saastelähteiden muodostuminen on ehdottomasti ehkäistävä, alusveden happitilanne on välittömästi korjattava ja valuma-alueen jätevesihuolto pikaisesti järjestettävä.

Kokouksessa ehdotettiin myös järven käyttösuunnitelman laatimista monipuolista virkistyskäyttöä silmälläpitäen, vesisuojelumaksun käyttämistä järven hyväksi sekä kalastuksen hoidon edistämistä yhteisin varoin.

Pitkäjärven pelastus- ja suojelutoimiin ryhdyttiin. Järven syvimpään kohtaan laitettiin kolme ilmastuslaitetta ja valuma-alueen viemärointiä tehostettiin. Muitakin päästöjä pyrittiin vähentämään.

Toiminta hiipui vähitellen, kun kaikki oli näennäisesti kehittymässä parempaan suuntaan. Vahinko, ettei ollut mitään intressipiiriä, joka olisi hoitanut ja seurannut Pitkäjärven puhdistamista. Ajan mittaan ilmastuslaitteet poistettiin, eikä mitään uusia pelastustoimia käynnistetty. Viemärointi saatettiin kuitenkin lähes loppuun.

Pitkäjärvitoimikunta 1997. Taustalla vasemmalla seisomassa puheenjohtaja *Olavi Laine*, oikealla edessä seisoo toimikunnan sihteeri *Juhani Tarvas*.

Julkilausuma ja sitä seuranneet toimenpiteet

Vuodet kuluivat ja järven tila huononi jälleen. Jupperin omakotiyhdistyksessä havahduttiin toistamiseen ja päätettiin herättää Pitkäjärven pelastustoimet henkiin. Yhdistyksen 40-vuotisjuhlassa se julkistettiin näin:

JULKILAUSUMA

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n 40-vuotisjuhlassa 16.9.1995

Pitkäjärvi on kuulunut yhdistyksemme 40 vuotta käsittäneen toiminnan ohjelmassa koko ajan kärkisijalle. Onhan Pitkäjärvi lähin merkittävä järvi suurimmalle osaa pääkaupunkiseutua, joten sen kaikinpuolinen hoito ja varjeleminen saasteiden aiheuttamalta rehevöitymiseltä - joka pahimmassa tapauksessa kasvattaisi järven kokonaan umpeen - on ensisijaisen tärkeä tehtävä. Näin ollen yhdistys tulee jo tämän vuoden kuluessa lähestymään lähiseudun yhdistyksiä, joiden toimintapiiriä Pitkäjärven kehittäminen sivuaa, jotta luotaisiin pysyvä yhteistyöelin hoitamaan Pitkäjärven kehitystä. Yhteistyön tuloksien seuranta sisällytetäisiin työhön mukaan, ja seurannan pohjalta toimintaa voitaisiin perusteellisemmin tarkastella esimerkiksi 10 vuoden välein. Näin toiminnasta tulisi pitkäjänteistä ja jatkuvaa.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta

Julkilausuman sanomaa noudattaen ryhdyttiin konkreettisiin toimenpiteisiin ja yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa kokoontui 29.1.1996 Pitkäjärven puolesta -työryhmä: 21 henkilöä 15 eri yhteisöstä, joiden toimintaa Pitkäjärven tila läheisesti sivuaa. Tässä kokouksessa lausuttiin syntysanat aikoinaan menestyksellisesti toimineen Pitkäjärvitoimikunnan samannimiselle seuraajalle.

Toimikunnan ensimmäisenä tavoitteena tulisi olemaan järven happitilanteen parantaminen ja jatkossa muita toimenpiteitä, kuten alusveden johtaminen pois lappoputkella ja järven mahdollinen ruoppaaminen.

Pitkäjärvitoimikunta on tähän mennessä kokoontunut neljä kertaa ja sen "työrukkanen", suppeampi työvaliokunta, viisi kertaa.

Käytännön tuloksia jo syntynyt

Espoon ja Vantaan kaupungeille lähetetyt anomuskirjelmät ovat jo tuottaneet tuloksia. Espoon kaupungin tälle vuodelle myöntämän 100.000 markan määrärahan turvin käynnistettiin viime helmikuussa ilmastuslaite järven syvimmän kohdan tuntumassa. Laite on toiminnassa ainakin tämän vuoden loppuun - toivon mukaan myös sen jälkeen.

Ulkoilureitistön rakentaminen Pitkäjärven ja Lippajärven ympäri

Pitkäjärvi- ja Lippajärven ulkoilureitistön rakentamiseksi Pitkäjärven ja Lippajärven ympäri on kaupungin elimissä perustetussa toimikunnassa työn alla. Alueen maanomistusoloja on kartoitettu ja reitin osia suunniteltu.

Toteuttamisen ja toteuttamisjärjestyksen suhteen ei voi juuri muuta tehdä, kuin esittää mainitulle toimikunnalle toivomuksia prioriteettijärjestyksestä. Tietävästi ensimmäisiä toteutettavia luontopolkuosuuksia on maastoon viitoitettava polku Pitkäjärven pohjoispuolella olevalle *Brännbergenin* alueelle, jossa on mm. erikoinen luolamuodostuma.

Pelastustoiminnan jatkaminen seurannan kannalta välttämätöntä

Pitkäjärvi-asia on mukavasti myötätuulella ja toivomme sille varsinaista pasaatituulta jatkossakin. Tällä kerralla asia ei saa päästä hiipumaan, vaan jo pelkästään seurannan kannalta on välttämätöntä pelastustoiminnan jatkaminen ja tiivis yhteydenpito Pitkäjärven hyvinvoinnin merkeissä.

OLAVI LAINE ja JUHANI TARVAS

- Kotiseutuneuvos Olavi Laine on nykyisen Pitkäjärvi-toimikunnan puheenjohtaja, Juhani Tarvas toimikunnan sihteeri

PITKÄJÄRVITOIMIKUNNAN KOKOUSTEN OSANOTTAJAT

Jupperin Omakotiyhdistys muodosti vuonna 1970 työryhmän, jossa olivat alusta asti toiminnassa mukana: *Seppo Suokko, Olavi Laine, P.E. Sandholm, Viljo Kääpä, Asko Pulkkinen ja Artturi Winqvist*

Asiantuntijoiden muodostamaan neuvottelukuntaan kuuluivat:

Yhdyskuntasuunnittelu

Antero Aittomäki, dipl.ins., tutkija (VTT)

Arno Granroth, professori

Kauko Hahtola, maat. metsät. tri, dos.

Juho Hämäläinen, lakit.kand., pääjohtaja

K.E. Lanu, valtiot. tri, sosiologi

Hannu Murros, arkkitehti, tutkija (VTT)

Kari Pohjakallio, fil. maist., biologi,

Espoon kauppalan vapaa-aikalautak. jäsen

Tapio Väre, lääket. lis., sisätaut. erikoislääkäri

Kalastus

John Juslin, agrobiologi, maanviljelijä, kalastuskunnan johtokunnan puheenjohtaja

Vilho Hannukainen, vanh. konstaapeli evp., kalastuksenvalvoja

Neuvottelutoimikunta järjesti marraskuussa 1970 paneelikeskustelun, johon osallistuivat: *Antero Salmenkivi, Antti Moisio, Taisto Terävä, Ella Hyppänen, Tauno Markkula, Holger Palonen, Sirkka Haapio, Lassi Toivola, Jouni Anttila, Into Kekkonen, Jari Hemnell, Arne Wasenius, Martti Hämäläinen, Seppo Suokko, Viljo Kääpä, Gun-Maj Sjöholm ja P.O. Sandholm*. Paneelin puheenjohtajana toimi *Olavi Laine*. Yleisöä oli salin täydeltä.

NYKYISEN TOIMIKUNNAN PERUSTAJAYHTEISÖT VUONNA 1996

Hämeenkylässä omakotiyhdistys ry, Jupperin Omakotiyhdistys ry, Järvenperän omakotiyhdistys ry, Karakallioseura ry, Laaksolahden Huvilayhdistys ry, Linnaisten omakotiyhdistys ry, Lippajärveläiset ry, Lippajärven kalastuskunta, Lähderanta-kilta ry, Mannerheimin Lastensuojeluliitto ry, Pitkäjärven VPK, Rastaalan omakotiyhdistys ry, Vanhakartanon kalastuskunta, Vanhakartanon omakotiyhdistys ry ja Veinin omakotiyhdistys ry.

VIHERLAAKSON APTEEKKI

Viherlaaksontori, 02710 ESPOO

Puh. 7001 8970

Fax 7001 8974

Avoinna:

Ma-to 8.30-20.00

Pe 8.30-18.00

La 9.00-14.00

KARAKALLION sivuAPTEEKKI

Karakallion ostoskeskus,

02620 ESPOO

Puh. 7001 8975

Avoinna:

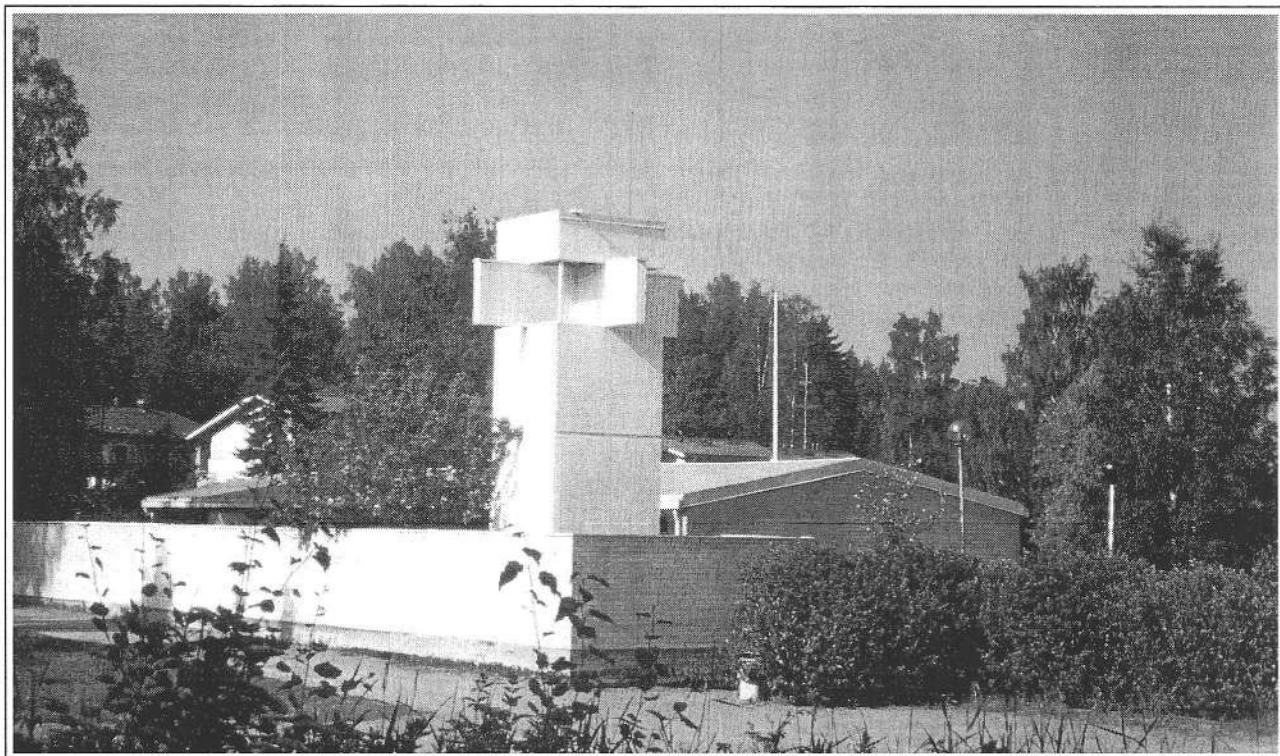
Ma-pe 10.00-18.00

La 10.00-13.00

Meillä käyvät myös pankkikortit sekä yleisimmät luottokortit;
Visa, OK, Eurocard, Diners ja American Express.

RAJATTOMASTI MAKSUTTOMIA PARKKIPAikkoja! KOTIINKULJETUSPALVELU!

LAAKSOLAHDEN SEURAKUNTATALO

Laaksoalahden seurakuntatalo vuonna 1997. (kuva Olavi Laine)

Talon rakentaminen ja saneeraukset

Vuonna 1950 suoritettiin Espoon seurakunnassa jako suomen- ja ruotsinkieliseen seurakuntaan. Tässä vaiheessa Kauniainen kuului vielä Espoon seurakuntaan.

Seurakuntatalon tontti ostettiin 7.6.1956 **Katri Hemmingiltä** 714.000 markan hintaan. Tontin pinta-ala oli alunperin 7.516 neliometriä, mutta vuonna 1992 tontista luovutettiin osana maanvaihtoa 1.113 neliometriä ja vuonna 1996 myytiin 106 neliometriä yksityiselle.

Laaksoalahden seurakuntatalon suunnittelu käynnistyi vuonna 1957. **Arkkitehtitoimisto Keijo Petäjä** teki samana vuonna luonnospiirustukset 80 hengen seurakuntasalia varten, johon liitettiin kerhohuoneita ja asuintiloja. Seurakuntatalohanke ei saanut kirkkovaltuuston varauksetonta kannatusta. Tiloja pidettiin liian suurina, ja hanke jätettiin pöydälle.

Se otettiin uudelleen käsittelyyn, kun kirkkovaltuusto sai 83 henkilön allekirjoittaman vetoomuksen seurakuntatalohankepuolesta. Keväällä 1959 kirkkovaltuusto päätti äänin 9-8 käynnistää rakennustyöt, ja urakkasopimus allekirjoitettiin

kesäkuussa 1959. Talon pinta-ala on 534 neliometriä. Rakennuttajana oli Espoon suomen- ja ruotsinkielisen seurakunnan muodostama yhteistalouden seurakunta.

Laaksoalahden seurakuntatalo vihittiin käyttöön 14.2.1960. Tilaisuuteen oli kutsuttu myös piispat **Martti Simojoki** ja **Georg Rosenqvist**. Kyseisenä vuonna suomenkielisestä seurakunnasta erotettiin Tapiolan voimakkaasti kasvanut alue omaksi seurakunnakseen. Laaksoalahden seurakuntatalo on sotien jälkeen rakennetuista seurakuntataloista järjestyksessä kolmas. Tätä ennen olivat valmistuneet Lepävaaran ja Tapiolan seurakuntakodit vuonna 1956.

Vuonna 1966 rakennettiin talon kupeeseen seurakuntalaisten aloitteesta kellotorni ja muuri pääsisäänkäynnin viereen. Kellot tilattiin **Armin Schmidtiltä** hintaan 11.610 markkaa. Kirkkohallintokunnan pöytäkirjassa (28.2.1966) mainitaan lopussa: "**Pastori Karikoskelle ilmoitetaan, että Pitkäjärven seurakuntatalon kellot on tilattu, koska hänen hallussaan ovat paikkakunnalla kelloja varten kerätyt varat.**" Kellot soittavat säveleitä **d**" ja **f**",

painavat 240 ja 160 kiloa ja ovat halkaisijaltaan 753 ja 635 mm. Kellarin kerhotiloihin kuljettiin aluksi pääsisäänkäynnin kautta, mutta päätyyn rakennettiin myöhemmin oma sisäänkäyntinsä alakertaa varten.

Suunnitteluvaiheessa talosta käytettiin sijaintinsa perusteella nimitystä **Jupperin seurakuntatalo**. Koska talon kuitenkin tuli palvella muitakin kuin jupperilaisia, se sai nimekseen **Pitkäjärven seurakuntatalo**. Tätä nimeä talosta käytettiin aina vuoteen 1980 asti, jolloin nimi muutettiin **Laaksoalahden seurakuntataloksi**.

Arkkitehti oli alunperin laatinut myös laajemman toteutusvaihtoehdon, jossa olisi ollut varsinainen kirkkosali toisessa rakennuksessa. Nykyinen rakennus olisi sisältänyt lähinnä seurakuntasalin ja kerhotiloja. Tämä suunnitelma jätettiin kuitenkin odottamaan alueen väkimäärän ja sen myötä toiminnan kysynnän lisääntymistä.

Vuonna 1983 seurakuntayhtymän rakennus- ja kiinteistövirasto tilasi arkkitehti Petäjältä suunnitelman kirkkosalin sisältävästä uudisrakennuksesta Laaksoalahdentien ja Ylänkötien kulmauk-

seen. Arkkitehti teki suunnitelman, mutta tuossa vaiheessa sitä ei ryhdytty toteuttamaan.

Pölyt pyyhittiin seuraavan kerran tämän suunnitelman päältä vuonna 1994, jolloin pidettiin mahdollisena töiden aloittamista vuonna 1997. Laaksoalahden seurakunta-alueen työntekijät ja alueneuvosto tutustuivat pohjapiirustuksiin ja tekivät niihin tarpeen vaatimia muutosehdotuksia. Kanta-Espoon seurakunnan muiden toiminta-alueiden seurakuntatalohankkeet ajoivat kuitenkin ohitse Laaksoalahdesta. Kalajärven, Järvenperän ja Kauklahden seurakuntatalojen rakentamisella oli kiireempi kuin Laaksoalahdella.

Lohdutuspalkintona viivästymisestä päätettiin nykyisessä talossa suorittaa perinpohjainen saneeraus, jossa tilojen toimi-

vuotta parannetaan tuntuvasti. Saneeraus piti alunperin toteuttaa jo kesällä 1995, mutta sen aloittaminen on siirtynyt näillä näkymillä kevääseen 1998. Uudisrakennuksen rakentaminen on siirretty yhtymän rakennussuunnitelmassa vuoteen 2008.

Ihmisiä ja toimintaa

Ajatus seurakuntatalon saamisesta Laaksoalahteen eli jo kymmenkunta vuotta ennen kuin seurakunta ryhtyi talon luonnoksia teettämään. Kevättalvella 1949 perustettiin *Laaksoalah-ti-Jupperin ompeluseura*, jonka toiminnan päätavoitteeksi asetettiin varojen hankkiminen seurakuntatalon rakentamiseksi alueelle. Seura perustettiin vain kymmenisen vuotta sen jälkeen kun ensimmäiset kesämökkit nousivat alueelle!

Helmikuussa 1960 päivätyssä lahjakirjassa, jolla ompeluseura lahjoitti keräämänsä 440.575 markkaa seurakuntatalon kalustohankintoja varten, todetaan vaatimattomasti, ettei ompeluseura onnistunut tavoitteessaan kerätä koko talon hintaa 11 toimintavuotensa aikana. Rahoilla hankittiin 60 hengen kahviastiat ynnä muita keittiö- ja taloustarvikkeita, ikkunaverhot, pöytäliinat ja piano.

Ompeluseura oli myös aktiivinen kirkonkellojen saamiseksi seurakuntatalolle. Seurakunnan silloin jo eläkkeellä ollut kirkkoherra, rovasti *Niilo Mustala* oli kertonut ompeluseuralaisille, etteivät seurakunnan varat tule enää riittämään kirkonkellojen hankintaan ja kehotti ompeluseuraa järjestämään keräyksen kellojen rahoittamiseksi.

käännä

KIRKOLLISET ILMOITUKSET

Tapahtumia Laaksoalahden seurakuntatalolla adventin - joulun aikaan:

Adventtitapahtuma 30.11. klo 15.00
Nukketeatteri Valkovilla
Lähetysmyyjäiset

Marttojen myyjäiset 14.12. klo 13.00

Kauneimmat joululaulut 18.12. klo 19.00
Lähetysmyyjäiset alkaen klo 18.30

Aattohartaus 24.12. klo 16.00

WANTED! REWARD!

LEIKITTÄJÄ PERHEKERHOON

Perhekerho kokoontuu perjantai-aamupäivisin noin kahdeksi tunniksi.

Tehtävänäsi on huolehtia n. 1-4 vuotiaista lapsista sillä aikaa kun äidit ja isät ovat kerhossa.

PALKKIO !

Tiedustelut:

Taina Pietilä 4587 631

tai 040-5311 038

Elina Huttunen 8050 243

Perhekerho

Keskusteluhetki kahvikupin ääressä äideille ja isille.

Perjantaisin klo 11.00-12.30

(alkaa sitten kun lasten leikittäjä on löytynyt)

Nuorten aikuisten keskusteluryhmä

Tiedustelut: Taina Pietilä 040-5311 038

OLETKO KIINNOSTUNUT VAPAAEHTOISTYÖSTÄ ?

Seurakunnassamme on monia tehtäviä odottamassa toteuttajaa.

Tarvitsemme esimerkiksi pyhäkoulun opettajia, perhekerhon pitäjän (tästä tehtävästä maksetaan myös palkkio), Yhteisvastuukeräyksen kerääjiä, ystäväpalvelua.

Tai onko ehkä Itselläsi mielessä joku tehtävä, jota haluaisit seurakunnassa toteuttaa?

Jos olet kiinnostunut, ota yhteys diakoni Tiina Kalske 040-5130 862

Ompeluseuran vetäjänä yli 20 vuotta toiminut **Signe Heikkilä**, kertoo keräyksestä, että siinä oli jaettu alue keräyssektoreihin vähän samalla lailla kuin yhteisvastuukeräyksessäkin. Signe oli itse kerännyt rahaa Rastaalan alueella. Hän kiittelee ihmisten myönteistä suhtautumista keräykseen:

- Kävin joka ikisessä mökissä eikä mistään käännetty pois, vaan ihmiset suhtautuivat hyvin myönteisesti ja antoivat mielellään rahaa. Samoin myös multa alueilta lahjoitettiin paljon rahaa. Rovasti Mustala ihmetteli jälkeensä tätä keräystä, että on vällan ainutkertaista, että tällaiseen kohteeseen kerätään rahaa. Se oli ainoa kerta sitten 1700-luvun, päivitteli Mustala.

Sotien jälkeisenä puutteen aikana ompeluseura oli omistautunut myös köyhien perheiden asialle. Seura hankki myyjäistuloilla Elanosta 50 markan joulupakettaja alueen köyhille perheille. Tämän päivän rahassa summa on hie-man vajaa 500 markkaa. Seuraavalla vuosikymmenellä hyvinvoinnin edetessä ompeluseura avusti "metsien miehiä" lahjoittamalla heille alusvaatteita ja

Signe Heikkilä vuonna 1962.

villasukkia. Samoin perheitä, joita oli kohdannut onnettomuus, mm. tulipalo tai huoltajan sairaus, autettiin taloudellisesti. Signe Heikkilä muistaa, miten silloinen diakoniapappi **Pekka Kuusiniemi** oli kehittänyt alueen diakoniatoimintaa vastaamaan myös suurempaan avuntarpeeseen, kuten remontin tekoon tai kaivon kaivamiseksi. Ompeluseura keräsi rahaa myös seurakunnan diakoniatoimikunnan "katastrofirahastoon".

Signe Heikkilän mielestä televisio on osaltaan tuhonnut ihmisiltä hyviä harrastuksia.

- Kun tulin 80-luvun alussa niin vanhaksi, etten enää jaksanut tätä tehdä, ei kukaan enää halunnut alkaa vetää seuraa. Sotien jälkeisenä puutteen aikana oli toisenlainen henki. Tarvittiin apua, toisiamme - me välitimme toisistamme. Minusta tuntuu, että jo se, että kävin perheissä keskustelemassa heidän tilanteestaan oli tärkeää. Heille tuli sellainen tunne, että joku välittää - etteivät he ole yksin murheidensa kanssa, pohdiskelee tämä seurakunnan diakonia- ja naistoimikunnassa vuosikymmeniä ahkeroinut luottamushenkilö.

Signe muistelee lämmöllä ompeluseuran joulujuhlia, jotka olivat tärkeitä tapahtumia, ja joissa myös perheenjäsenet olivat mukana. - Meitä oli silloin aina paljon koolla. Ohjelma oli joka vuosi sama: tervehdyssanat, alkulaulu, jouluevankeliumi, Enkeli taivaan -virsi, runo, laulu ja kahvi - sitten oli vapaata seurustelua ja tuli joulupukki. Ja meillä oli aina hyvin mukavaa yhdessä.

TAMMENTERHON KUNNOSTUSTA JATKETTU - TALKOOPORUKKAA KAIVATAAN LISÄÄ!

Toimitilamme Tammenterhon kunnostusta on jatkettu pienellä porukalla tiistai-iltaisin pitkin syksyä. Kunnostamalla WC-tilojen etuhuone, saadaan samalla kellariin lämmintä arkisto- ja varastotilaa. Muutakin parannettavaa riittäisi, mutta talkooporukka: Erkki Paukkunen - Martti Tapanainen - Erkki Tarvainen - Jussi Tarvas sekä allekirjoittanut eivät ole ehtineet enempään.

Tänä vuonna oli tarkoitus myös rakentaa sekä parantella lasten leikkipaikkoja. Elokuun lehdessä olleeseen kutsuun, jossa haimme pienten lasten vanhempia talkoilta ideoimaan sekä pystyttämään rakennelmia, ei ilmoitautunut yhtään talkootyöstä kiinnostunutta. Toivomuksia ja ideoita on kyllä tullut uusin leikkivälineiden saamiseksi, mutta, mutta...

TYÖSSÄ TARVITAAN MYÖS TEKIJÖITÄ!

KAI HAAPAMÄKI
puh. 843 384

- Kirjoittaja on yhdistyksen talkotoimikunnan vetäjä

Myös kulttuuria vaalittiin. Erään kerran Kalevalan päivänä heidän ollessaan koolla merkkipäivää juhlimassa tuli yllätysvieraaksi kirkkoherra *Yrjö Salakka*.

- Luin siellä Kalevalaa, ja meillä oli myös erilaista rekvisiittaa: tuohiesineitä, karjalaisia pöytäliinoja, virsuja ja puuhaarniska. Kirkkoherra hämmästeli kiinnostustamme kalevalaiseen kulttuuriin, ja tästä innostuneena piti meille perusteellisen esitelmän Kalevalasta.

- Vaikka tein tätä ansiotyöni lisäksi, katson sen olleen tärkeintä, mitä olen elämässäni tehnyt. Sellainen antaa myös itselle paljon. On myös mukavaa, että aikoinaan perustamani Martta-piiri jatkaa edelleen toimintaansa seurakuntatalolla, Signe kiittelee.

Pitkäaikaisista toiminnoista seurakuntatalolla mainittakoon myös partiolippukunta *Pitkäjärven vaeltajat*, joka on kokoonnut sille varatussa partiokolossa vuodesta 1963. Poika- ja tyttökerhot, nuorisotoiminta ja pyhäkoulut ovat kuuluneet kuvaan talon koko olemassaolon ajan. Pyhäkoulun kohdalla täytyy erityisesti mainita *Väinö Moisis* Etelätieltä, joka piti pyhäkoulua Laaksoalahden ja Jupperin lapsille yli 20 vuotta. Taisipa vuosien

Pastori Jukka Huttunen puhumassa Urheiluseura JU-58:n 30-vuotisjuhlassa Laaksoalahden seurakuntatalolla. Juhlisiin valmistunutta seuran uutta lippua kannattelee Kari Pohjakallio.

kuluessa Väinön pyhäkouluun tulla jo ensimmäisten pyhäkouluisten lapsiakin.

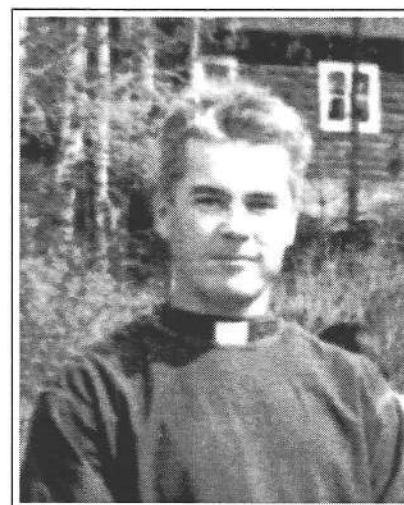
Päiväkerhotoimintaa talolla on ollut vuodesta 1972 lähtien ja vuodesta 1995 lähtien myös Jupperin koulun iltapäiväkerho. Syys- ja kevätlukukaudella on iltakirkko kaksi kertaa kuukaudessa. Tämän lisäksi seurakuntatalolla kokoontuu maallikkojohtoisia hengellisiä pienryhmiä.

Kuluvalla vuosikymmenellä on Kanta-Espoon seurakunnassa tehty organisaatiomuutos, jossa seurakunta on jaettu kuuteen toiminta-alueeseen ja jokaiselle alueelle on osoitettu oma työntekijäryhmänsä. Laaksoalahden seurakuntatalon "tiimiin" kuuluu kaksi aluepappia, kaksi päiväkerhojen lastenohjaajaa, nuorisotyönohjaaja, vahtimestari sekä diakoni ja kanttori, jotka ovat yhteisiä Viherlaakson alueen kanssa. Vahtimestari *Ritva Järvisalo* on ollut tässä tehtävässä jo vuodesta 1964 lähtien.

ANTTI POHJOLAN-PIRHONEN

Ritva-Maija Laitia-Ehoniemi (vas.) on monessa mukana Laaksoalahdessa, mm. lähetystoiminnassa, raamattupiireissä, kotiseuratoiminnassa ja Yhteisvastuukeräyksessä. Kuvan kirjapöytä on tällä kertaa pystytetty Viherlaakson seurakuntatalolle (1984). Oikealla pastori Erkki Karikoski.

- Kirjoittaja on Kanta-Espoon seurakunnan kappalainen

JOY 20-VUOTIAS - KYLÄMME TIEDOTUSINSTITUUTIO TÄYSI-IKÄINEN

Muistan tulleen joskus 70-luvun alkupuolella omakotiyhdistyksen vuosikokouksiin sen vuoksi, että kun kerran asun täällä, niin täytyyhän minun tietää, mitä täällä puuhataan, ja minkälaiset tyypit kylän yhteisiä asioita hoitelevat.

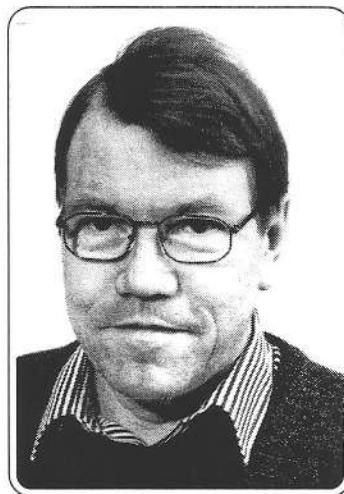
Olin aikaisemmin käynyt muutaman kerran tiekunnan kokouksissa naapurini Seppo Räisäsen houkuttelemana, mutta tieasioiden käsittely oli mielestäni vanhojen äijien heiniä, koska en havainnut ikäisiäni paikalla.

Lisäksi niissä mielestäni kiisteltiin turhan yksinkertaisista asioista, jotka tietenkin olivat äärettömän vaikeita riippuen siitä, oliko kysymys omasta edusta vai yhteisestä.

Joka tapauksessa jouduin - tai pääsin - 1977 yhdistyksen silloisen johtokunnan jäseneksi ja ensimmäisessä järjestäytymiskokouksessa Olavi Laineen uima-altaan reunalla isäntä puheenjohtajan ominaisuudessa ehdotti uutta virstanpylvästä tiedotustoiminnan kehittämiseksi. Suomeksi tämä tietysti tarkoitti säännöllisesti ilmestyvän lehden perustamista. Paikalla oli muistini mukaan *Seppo Suokko, P-E. Sandholm, Eila* ja *Seppo Räisänen, Artturi Winqvist* ja *Leila Peltonen*. Koska olin uusi ja nuorin joukosta, ajattelin, että kai tässä täytyy jotain tehdäkin palkkionsa eteen, vaikka en tiennyt lehden teosta mitään. Muut tietysti kannattivat lämpimästi, kun lupauduin tähän hullunrohkeaan yritykseen.

Siitä se lähti vähitellen liikkeelle alkuvuodesta 1977 ryhmätyönä ja talkoohengellä

Olavi Laineen hoitaessa painatuspuolen omia kanaviaan pitkin, *Tammelan Leena* oli sihteerinä ja puhtaaksikirjoittajana ja *Peltosen Leila* sai junailtua kansikuvan piirtäjän omasta ystäväpiiristään. Muut johtokunnan jäsenet saivat ukaasin järjestää juttuja lehteen tarpeen mukaan. Erityismaininnan ansaitsevat *Matilda Jokela*, jonka runot pelastivat monet numerot virkistäväällä ja oma-

peräisellä ilmaisullaan. Lisäksi *Tarvaksen Jussi* luotettavasti väänsi pakinan tai artikkelin aina kun sitä tarvittiin. Myös *Seppo* ja *Eila Räisänen* olivat vakituisia avustajia, ja useasti lehti koottiin ja sidottiin talkoilla heillä. Toiminnan saatua jo jatkuvuutta tuli lisää henkilöitä mukaan avustamalla pienillä sketseillä, piirroksilla sekä käytännön työssä.

Lehti ilmestyi alussa 4-5 kertaa vuodessa ja sivujen määrä oli 20-30, joka näytti olevan luonnollinen koko sillä henkilö- ja asiamäärällä. Lehden ilmestymisajankohdan lähestyminen tiesi aina vähännukuttuja öitä ja avustajien lievää törkeämpää painostamista materiaalin saamiseksi ajallaan painokuntoon. Luulenpa seuraajien tuntevan hyvin ko. vaikeudet omakotaisesti.

Lehden nimi piti keksiä jo heti alkuvaiheessa, kunhan ensin saataisiin rutiinit luistamaan, ja jäisi aikaa pohdiskeluille. Kävi kuitenkin niin, että kii-reessä kokoon raapaistu logo ja "virallinen nimi" jäi elämään moneksi vuodeksi. Nimestä järjestettiin 80-luvun alku-puolella kilpailukin, jossa oli palkintoina kahvipaketteja, mutta ehdotusta, joka olisi saanut yhdistyksen hallituksen enemmistön kannatuksen, ei löytynyt.

Oma suosikkini oli *Tammipää*, joka mielestäni olisi kuvannut Jupperin yleistä puulajia sekä yhdistystoiminnan vahvuutta alueel-lamme kautta vuosikym-

menten. Myös nykyinen *JOY* on hyvä ja lyhyt nimi. Paitsi että se on yhdistyksen lyhenne, se merkitsee iloa englanniksi, ja sitähan meillä on lehdestä ollut.

20 vuotta on suunnilleen täysi-ikäisyyden mitta. Aika kuluu nopeasti ja nykyään tietysti vielä nopeammin kuin aikai-semmin, joka lienee ikääntymi-seen liittyvä luonnonlaki. Kaikki merkit viittaavat *JOY*-lehtemme olevan kovaa lajia ja kestävän ajan myrskyt myös tulevaisuudessa. Haluan tyyty-väisyydellä todeta lehden sisällön monipuolistuneen ja antavan hyvän kuvan siitä, mitä Jupperissa tapahtuu. Samalla kun onnittelen 20-

vuotiasta lehteämme, toivotan päätoimittaja Saini Lanulle erityisesti paineenkestävyyttä, inspiraatiota ja hyvää tuuria vaativassa tehtävässään.

PERTTI LEINONEN

- Kirjoittaja on jäsenlehden ensimmäinen päätoimittaja

Kissakoski, 52550 HIRVENSALMI
Puh. +358 (0)15 652 813, fax 652 815

HERKKUJA HIRVENSALMEN KISSAKOSKELTA

Valmistamme puhtaista suomalaisista raaka-aineista

yrttimausteita
kuivattuja vihanneksia, marjoja ja sieniä
sekä uutuuksena erilaisia pussikeittoja.

Tule käymään ELMA-messuilla
Helsingin Messukeskuksessa 20. - 23.11.1997.

Tuo tämä ilmoitus mukana myyntikojuumme
ja saat pienen kiitoksen vaivannäöstäsi.

PUULAN YRTTI- JA MARJAHERKUT OY

Eila Räisänen

FAKTA JA FIKTIOTA - KOTISEUTUTYÖ KEHITTYY

Jupperin Omakotiyhdistyksen nuorekas, joskin espooalaisten kotiseutulehtien joukossa arvokas vanhus ja tiennäyttävä, on ilmestynyt 20 vuoden ajan. Päätoimittaja pyysi hyvän aikaa sitten juttua tähän lehden juhlanumeroon.

Artikkeli kotiseutusihteen vinkkelistä oli ohje.

Kun sitten jutun jättöpäivä lähestyi, tuli vastustamaton halu vähän irrotella ja antaa mielikuvituksen lentää kotiseututyön uusia utopioita maalaillessa.

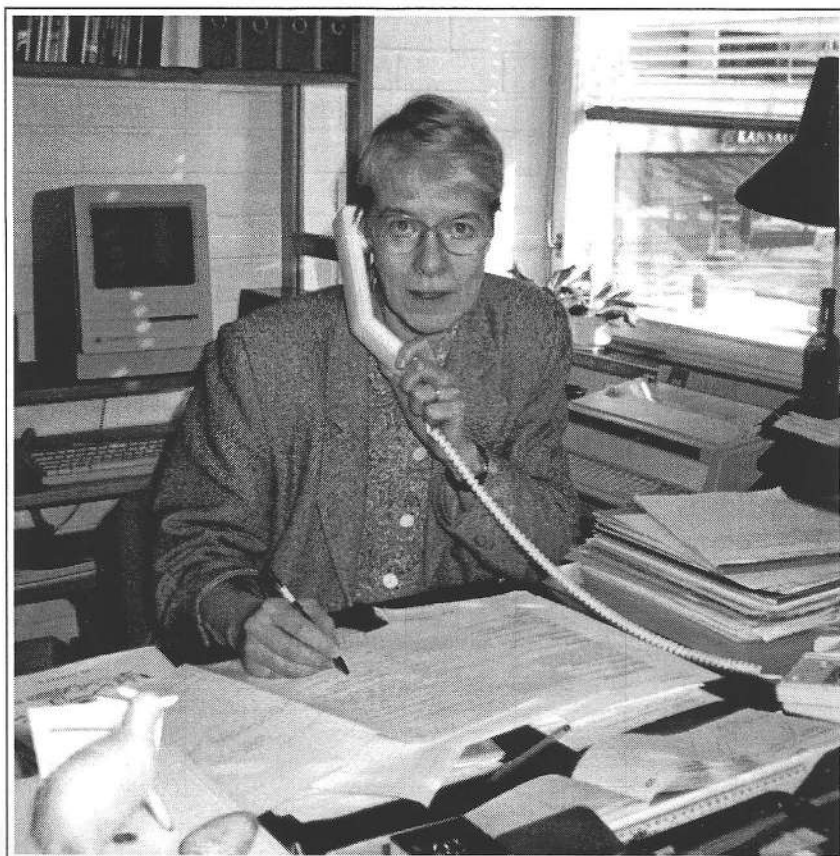
Epäileekö joku, ettei irrottelu sovi vakavaan kotiseututyöhön? Siihenhän se varsin sopiikin; kotiseututyö ja kaikki kotiseudun hyväksi tapahtuva toiminta ei ole niin vakavaa, etteikö se irrottelua kestäisi, mutta se on kuitenkin niin vakavaa, ettei perusta onneksi helpolla horju. Uusien ideoitten etsiminen ja esittäminen tekee kuitenkin hyvää mille tahansa toiminnalle.

Uudistuminen sopii nostaa esille Espoon sisäisen koti-

seututyön foorumilla hyvin myös sen vuoksi, että espoolainen kotiseutuväki - osin helsinkiläiset, tamperelaiset ja turkulaiset rinnallaan - on viime aikoina leimautunut lähes häiriköksi pyrkiessään tuomaan uusia tuulia kotiseututyöhön valtakunnan tasolla ja viestittämään kaupungistumisen mukanaan tuomia ja sen edellyttämiä suunnan- ja painotuksen muutoksia perinteisesti maaseutukeskeiseen valtakunnalliseen kotiseututyöhön, jota Suomen Koti-

seutuliitto luotsaa. Haaste on siellä kyllä otettu vastaan. Hiidenkivi-lehden viimeisimmän numeron pääkirjoituksessa *Panu Rajala* mainitsee kapinan poikasesta, joka kipinöi viimekesäisten valtakunnallisten kotiseutupäivien laitamilla, mutta kirjoittaa myös: "Espoon omakotiasujat tahtovat toisenlaista toimintaa, missä moderni kaupunkikulttuuri ja suorapuheinen asuntoalueiden edunvalvonta astuvat maalaislähtöisen nostalgian sijaan. Kaupungit ja uudet asuinalueet ovat nousemassa kotiseutuliikkeen piiriin ja haastavat sen uudenslaisilla kysymyksillä." Hyvä näin, vaikka Espoon osalta on sanottava, että kaupungistumisen haasteet ovat kotiseututyössä täällä jo kauan sitten otettu vastaan, ja toimintatapoja kehitetty niiden edellyttämään suuntaan.

Kotiseutusihteen virkamiesvinkkelistä innostava tulevaisuuden asia on hitaasti mutta varmasti eri suuralueille nousevat kotiseututalot. Espoonlahden *Villa Rulludd* saa sisaren eteläiseen Leppävaaraan, Friisinmäkeen, missä juuri on aloitettu vanhan yksityishuvilan, *Parkvillan*, kunnostaminen. Miksi senkin vain piti ehtiä niin surulliseen jamaan ja vesivahinkojen kouriin ennen pelastumistaan?

Parkvillasta tulee toiminnallisesti hyvin erilainen kuin on Villa Rulludd, joka toimii ensisijaisesti juhlatilana. Parkvilla tulee toimimaan myös ympäröivien asuintalojen korttelitupana; jännittävä uusi kokeilu, jonka toivon käytännössä osoittautuvan hyväksi ratkaisuksi sekä malliksi kehitettäessä käytännön yhteistyömuotoja kaupungin ja kuntalaisten kesken. Voisimmeko ajatella, että jo lähitulevaisuudessa esimerkiksi Parkvillassa toimisi vilkkaasti asukkaiden yhteinen muksula, mukavat harrastuspiirit ja "Sainin seurat". Koululaisten olisi turvallista tulla koulusta suoraan korttelitupaan kuumalle kaakaolle, ja saada ohjausta kotitehtävien tekoon sekä askarrella ennen kuin vanhemmat kotiutuvat.

Toimintaa pyörittäisivät kotiseututyökärpäsen puremat, joilla yksi näkyvä oire on innostus tehdä työtä yhteiseksi hyväksi. Yhdessä haravoitaisiin syksyn lehdet Parkvillan pihalta, ja kun talo osoittaisi rapistumisen merkkejä, kutsuttaisiin remonttitaitoiset koolle. Kaupunki luonnollisesti tarjoaisi mehuaan 'porkkanan' tai kaksi toiminnan turvaamiseksi.

Edellä maalailtu sisältää aineksia yhdessä tekemisen verkostosta, jota Espoon kaupunki pyrkii synnyttämään. Kaupungin toimintoja ulkoistetaan ja yksityistetään, ja

pyritään löytämään keinoja, joilla asukkaat voisivat enemmän ottaa vastuuta toiminoista, jotka aiemmin ovat olleet yksinomaan kaupungin vastuulla. Tässä varmasti tullaan asettamaan odotuksia kotiseututyön parissa toimiville, haasteita ja näytönpaikkoja tulee siis riittämään. Toisaalta on selvää, että ilman edellä mainittuja porkkanoita ei verkoston luominen voi onnistua. Kaupungin on siis opeteltava myös tämä porkkananviljelyn vaikea taito...

Viime aikoina on keskusteltu paljon kansalaisyhteiskunnasta - on tehty esityksiä kansalaiskeskusten ja kuntalaisfoorumien perustamisesta. Sisäasiainministeriössä on vireillä valtakunnallinen osallisuushanke, johon Espookin pyrkii mukaan omilla projekteillaan. Uusi kuntalaki tuontista selkeämmin julki kuntalaisten suoran osallistumisoikeuden. Uudistuva rakennuslaki tullee asettamaan aiempaa suuremmat velvoitteet asukkaiden kuulemiselle. Kaikesta edellä luetellusta voisi siis ennakoida, että hallintoon on tulossa joustavuutta ja kuntalaisille lisää vaikutusmahdollisuuksia. Sehän taas puolestaan avaa kotiseututyöllekin uusia ulottuvuuksia - ja tuo roppakaupalla velvoittavia haasteita.

Milloin sitten hyvin toimiva kansalaisyhteiskunta on

totta? Ei ehkä ihan kohta. Vuonna 2000 on kuitenkin luvassa uusi apuväline oman kaupunginosan kehittämistyöhön: *työkirja* ja sen rinnalla ohjelma tietoverkossa. Nämä ovat tavoitteen mukaan lopputuotteet viime vuonna käynnistyneelle *Kotikatu* -projektille, jossa myös Espoon kaupunki on mukana. Työkirjaa rakennetaan vuorovaikutteisen osallistumismenetelmän pohjalta erityisesti paikallisyhdistysten käyttöön.

Jupperissa tuskin kuitenkaan tarvitaan työkirjaa apuvälineeksi ja ohjeeksi paikallisessa vaikuttamisessa. Käsitäkseni on, että teillä on luotu oma toimiva vaikuttamisen malli ja työtavat, joista löytyvät eväitä ensi vuosituhaten työkirjankin rakentamiseen.

Onnea 20-vuotiaalle jäsenlehti JOY:lle ja hyvää jatkoa yhdistykselle.

KIRSTI SALMINEN

- Kirjoittaja on Espoon kaupungin kotiseutusiihteri

FYSIOTERAPIA TUKEE LUONNOLLISTA PARANEMISTA

Hoitoon voit tulla lääkärin lähetteen kanssa tai muuten vain, kun kaipaat vaikkapa rentouttavaa niskahierontaa.

Tule itse, tai anna Hyvä Olo (joulu)lahjaksi toiselle!

Puhelin 599 017

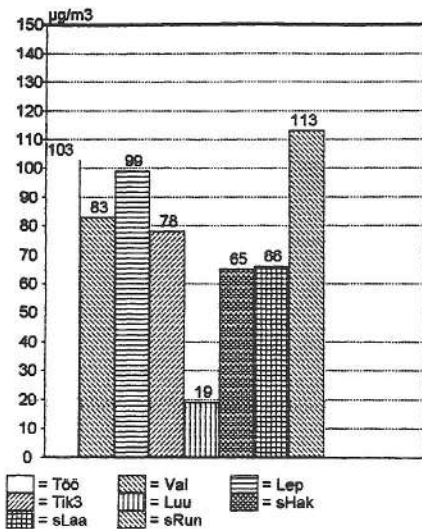
JUMPPAKÄRPÄNEN

Laaksolahdentie 41, 02730 Espoo

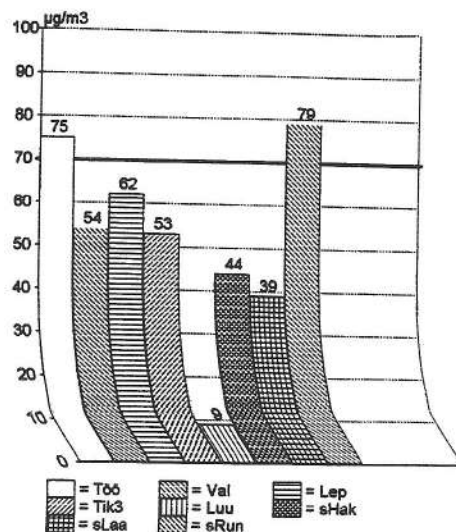
Olet ilma, jota hengitän...

NO₂ Vertailut ohjearvoihin Elokuu 1997

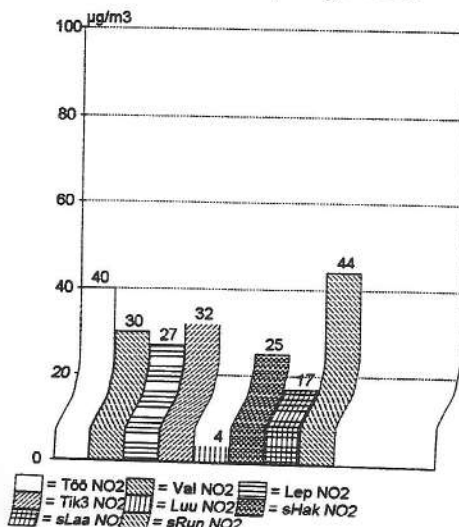
Tuntiohjarvoon verr. pitoisuudet

Vuorokausiohjarvoon verr. pitoisuudet

Kuukausikeskiarvot (ei ohjearvoa)

Ilma, jota me täällä Jupperissakin hengitämme sisältää puhtaan hapen lisäksi monenlaisia epäpuhtauksia, kuten kaupunkialueella yleensäkin. Koska ilmansaasteet eivät tunne rajoja, kulkeutuvat ne tuulten mukana meidänkin hengitettäväksemme. Vaikka emme itse päästäisi lainkaan saasteita ilmaan, joudumme hengittämään osamme eurooppalaisten kaupunkien liikennepäästöistä tai suomalaisen tehtaan piipusta tupruavasta savusta.

Jotta tietäisimme, mitä hengitämme, mittaa Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta, YTV, pääkaupunkiseudun ilmanlaatua useassa eri mittauspisteessä. Esikaupunkien ilmanlaatua mitataan Tikkurilan ja Leppävaaran mittausasemilla ja kantakaupungin ilmaa Töölön, Kallion, Kaisaniemen ja Vallilan mittausasemilla. Puhtaamman alueen taustailmanlaadun mittauspiste on Luukissa.

Pysyvien mittausasemien lisäksi YTV:llä on siirrettäviä mittausasemia, joista yksi on noin vuoden verran ollut sijoitettuna Laaksoalahden urheilukentän pysäköintialueelle. Pysyvillä mittausasemilla mitataan ilman rikki- ja typpidioksidipitoisuutta, hiukkasia ja hiilimonoksidia eli häkää. Laaksoalahden mittausasemalla mitataan kuitenkin vain typpioksidia.

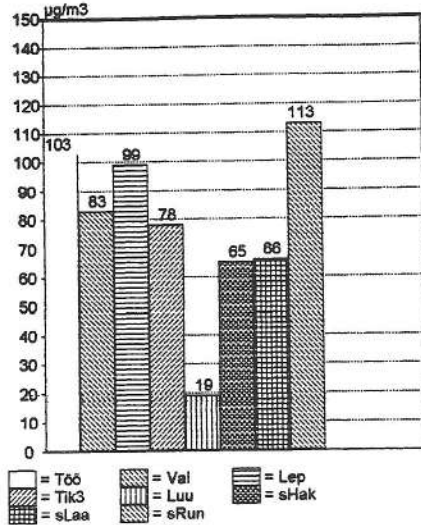
Rikkiä tulee ilmaamme pääasiassa lämpövoimaloista öljyn ja kivihiilen polton yhteydessä. Rikkipäästöjä on onnistuttu vähentämään Suomessa merkittävästi jo vuodesta 1973 alkaen. Typpipäästöjen vähentäminen onkin sitten ollut paljon hankalampaa, koska typpi on lähtöisin useammasta eri päästölähteestä kuin rikki. Typen oksidien päästöistä on noin puolet liikenteen aiheuttamia. Koska typpi on myös kasviraavinne, se laskeutuessaan vesistöihin - vaikkapa Pitkäjärveen - rehevöittää sitä. Yhä lisääntyvästä liikenteestä johtuen myöskään Suomi ei ole onnistunut vähentämään typpipäästöjään sovittua 30 % vuodessa. Myös hiukkaspäästöt tulevat ilmaamme monesta eri lähteestä. Niin liikenne, energiatuotanto kuin maatalouskin nostattavat ilmaan pölyä ja hiukkasia.

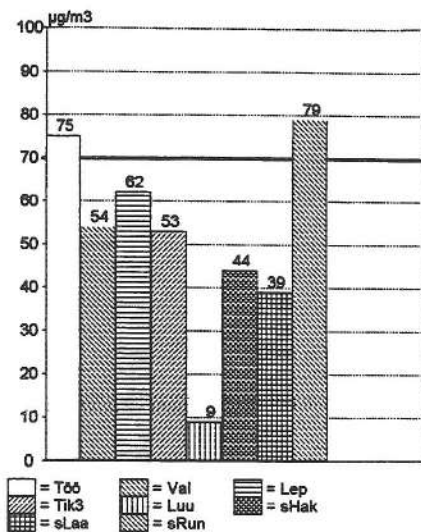
Olet ilma, jota hengitän...

NO₂ Vertailut ohjearvoihin Elokuu 1997

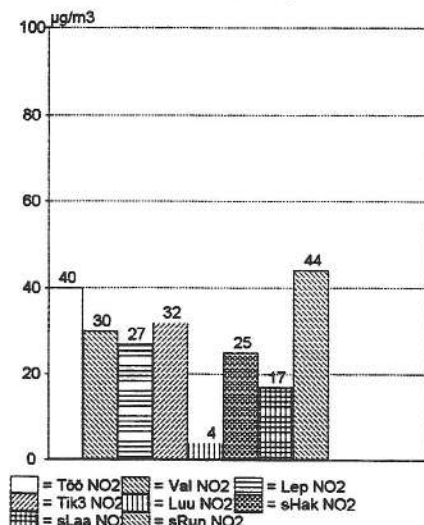
Tuntiohjearvoon verr. pitoisuudet

Vuorokausiohjearvoon verr. pitoisuudet

Kuukausikeskiarvot (ei ohjearvoa)

Ilma, jota me täällä Jupperissakin hengitämme sisältää puhtaan hapen lisäksi monenlaisia epäpuhtauksia, kuten kaupunkialueella yleensäkin. Koska ilmansaasteet eivät tunne rajoja, kulkeutuvat ne tuulten mukana meidänkin hengitettäväksemme. Vaikka emme itse päästäisi lainkaan saasteita ilmaan, joudumme hengittämään osamme eurooppalaisten kaupunkien liikennepäästöistä tai suomalaisen tehtaan piipusta tupruavasta savusta.

Jotta tietäisimme, mitä hengitämme, mittaa Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta, YTV, pääkaupunkiseudun ilmanlaatua useassa eri mittauspisteessä. Esikaupunkien ilmanlaatua mitataan Tikkurilan ja Leppävaaran mittausasemilla ja kantakaupungin ilmaa Töölön, Kallion, Kaisaniemen ja Vallilan mittausasemilla. Puhtaamman alueen taustailmanlaadun mittauspiste on Luukissa.

Pysyvien mittausasemien lisäksi YTV:llä on siirrettäviä mittausasemia, joista yksi on noin vuoden verran ollut sijoitettuna Laaksoalahden urheilukentän pysäköintialueelle. Pysyvillä mittausasemilla mitataan ilman rikki- ja typpidioksidipitoisuutta, hiukkasia ja hiilimonoksidia eli häkää. Laaksoalahden mittausasemalla mitataan kuitenkin vain typpioksidia.

Rikkiä tulee ilmaamme pääasiassa lämpövoimaloista öljyn ja kivihiilen polton yhteydessä. Rikkipäästöjä on onnistuttu vähentämään Suomessa merkittävästi jo vuodesta 1973 alkaen. Typpipäästöjen vähentäminen onkin sitten ollut paljon hankalampaa, koska typpi on lähtöisin useammasta eri päästölähteestä kuin rikki. Typen oksidien päästöistä on noin puolet liikenteen aiheuttamia. Koska typpi on myös kasviraavinne, se laskeutuessaan vesistöihin - vaikkapa Pitkäjärveen - rehevöittää sitä. Yhä lisääntyvästä liikenteestä johtuen myöskään Suomi ei ole onnistunut vähentämään typpipäästöjään sovittua 30 % vuodessa. Myös hiukkaspäästöt tulevat ilmaamme monesta eri lähteestä. Niin liikenne, energiatuotanto kuin maatalouskin nostattavat ilmaan pölyä ja hiukkasia.

Mitä Laaksolahden mittaus-
aseman tulokset meille
sitten ilmastamme kertovat?
Niitä haitallisia typen oksi-
deja, joista liikenne siis
tuottaa yli puolet, mitattiin
Laaksolahdessa viimeisen
puolen vuoden aikana toi-
seksi pienimmät pitoisuudet
koko pääkaupunkiseudulla.
Typen oksidien osalta ilma
oli mittausten mukaan Laak-
solahtea puhtaampaa vain
Luukissa. Annettuja ohje-
arvoja ei ylitetty kertaakaan
Laaksolahdessa, mutta kyl-
läkin Helsingin kantakau-
pungissa.

Lisäselvitystä Espoon
ilmanlaadusta saa Leppä-
vaaran mittaustuloksista.
Viime kesän lämpimät tuulet
eivät tuulleetkaan tavalli-
seen tapaan Keski-Euroo-

pasta, vaan pääasiassa
kaakosta. Ilmanlaatu oli
siten myös otsonin osalta
koko kesän tyydyttävää,
vaikka yleensä lämmin sää
lisää haitallisen otsonin
määrää erityisesti esikau-
punkialueilla. Ongelmallista
otsonia on ilmassamme siis
kahdenlaista: sitä, josta on
pulaa yläilmakehässä ja
sitä, joka on myrkyä täällä
maantasossa. Otsoni on
erityisen haitallista kasvil-
lisuudelle, vaurioittaen niin
metsien puita kuin vähen-
täen peltojemme satoja.

Voinemme siis olla tyyty-
väisiä oman asuinalue-
emme tämänhetkiseen
ilmanlaatuun. Lisääntyvä
liikenne tuottaa kuitenkin
meille jupperilaisillekin
ongelmia. Koska liikenne
päästöineen on siellä, missä
ihmisetkin ovat, ei liiken-

nettä voi siirtää pois jonne-
kin toisaalle. Toivottavasti
kehittyvä joukkoliikenne ja
uusi tekniikka sähköautoi-
neen ja tehokkaine kataly-
saattoreineen takaa puh-
taan ilman lapsillemmekin.

SIRPA HERTELL

- Kirjoittaja on Espoon
kaupunginvaltuutettu

PICTUS

Repropalvelut

1-4-värierottelut, filmille sekä tiedostomuotoon. Digitaalikuvausta.
Tiedonsiirto: Kärkimedia, Aikakausmedia, Sähköposti ja FTP, 10 Mb LanLink.
Filmitulostukset ns. graafisilla ohjelmilla Mac/PC.

Pictus Oy

Kutomotie 6 B, 00380 HELSINKI
puh 561 70630, fax 561 70640
sähköposti: tuotanto@pictus.fi

JUPPERIN KOULU

- OPPIMISEN JA OSAAMISEN VALTAVÄYLÄLLÄ

Yhdistyksen 60-vuotisnäyttelyn avajaiset Laaksolahden kirjastossa. Keskellä Jupperin koulun rehtori Jouni Holopainen.

Jupperin koulu on kasvanut oppilasmäärältään muutamassa vuodessa pienestä kyläkoulusta Espoon 49 ala-asteesta 12. suurimmaksi. Kuusi vuotta sitten saneerattu ja laajennettu, viihtyisä ja uudenaikainen koulurakennuksemme toimii päivisin 331 oppilaan ja 32 aikuisen lisäksi sosiaali- ja terveystoimen 24 esikoululaisen opinahjona ja iltaisin alueen yhdistysten, järjestöjen ja urheiluseurojen liikunta-, kokous- ja juhlapaikkana.

Koulumme perustehtävä ei ole vuosien saatossa juurikaan muuttunut. Opetus- ja kasvatustyö ovat edelleen keskeiset päätehtävämme - joskin opetuksen sijaan puhumme yhä enemmän oppimisesta ja uudet, entistä oppilaskeskeisemmät ja tiedonhankintaan suuntautuvat työtavat ovat tulleet jäädäkseen. Kasvatustavoitteeksemme olemme valinneet vastuuntuntoisuuden, hyvät, luontevat käytöstavat sekä terveen itsetunnon kehittämisen. Oppimistahtuman avainhen-

kilöksi on noussut aktiivinen oppilas ja opettajakunnan tehtäväksi on tullut oppimaan opettaminen, ohjaaminen ja kannustava oppimisen tukeminen. Työn suunnittelulla, mielekkäiden kokonaisuuksien rakentamisella ja työtavoilla on lisäksi tärkeä osuus, jotta oppimistahtuma olisi mahdollisimman kiinnostava ja mielenkiintoinen. Tämä on puolestaan johtanut uusien oppimisvälineiden hankintaan. Voidaankin syystä puhua täysin uudeltaisesta oppimisympäristöstä, josta perinteinen luokkahuone on vain yksi osa kokonaisuutta ympäröivän luonnon, telemaattisten yhteyksien, kirjaston, alueen järjestöjen ja seurojen muodostaen tärkeän osan.

Painopisteemme ovat äidinkieli, matematiikka ja kielet, mikä näkyy suurempina tuntimäärinä ja edelleen monipuolisempina sisältöalueina. Erityispiirteinämme ovat koulumme 1. ja 2. luokkien yhteistyö alueen esiluokkien kanssa, kummiluokkatoiminta

sekä tietotekniikan käyttö oppimisvälineenä. 5. ja 6. -luokkalaisille tarjottujen vapaaehtaiskursseiden lisäksi kerhotoimintamme on runsasta ja monipuolista.

Toimintamme ATK-luotsikouluna perustuu edistykselliseen välineistöön ja tietotaitoon. Se takaa samalla henkilökunnalle laajan tietotekniikan koulutusmahdollisuuden.

Koulumme toiminnan perustaksi on rakennettu koulukohdainen opetussuunnitelma, JOPS, mikä on käytössä jo neljättä vuotta. Sen nykyinen versio, kolmas uudistettu painos, on jatkuvan arviointiprosessimme viimeisin tuote sisältäen mm. koulutyömme keskeiset tavoitteet, toiminta-ajatuksen ja eri oppiaineiden sisällöt. Se on mahdollistanut myös koulukohtaisen omaleimaisuuden ja painotuksen rakentamisen henkilökunnan erityisosaamiselle ja työyhteisön voimavarojen hyödyntämiselle.

Koulumme ydin on toimiva, innovatiivinen, aktiivinen ja yhteistyökykyinen henkilökunta, jolla on tietoa, taitoa sekä halua kehittää, kehittyä ja kokeilla uutta. Toimintamme rakentuu yhteistoiminnallisuuteen, jatkuvaan koulutukseen, hyvinvoinnista huolehtimiseen, toimivaan tiedonkulkuun, työn arviointiin, selkeään työnjakoon ja yhteistyöhön muiden sidosryhmien kanssa. Olemme saaneet toiminnastamme myös ulkopuolista tunnustusta.

Vanhemmat ovat keskeisin ja tärkein yhteistyökumppanimme. Jupperin alueen vanhemmat ovat upealla tavalla aidosti kiinnostuneita lastensa koulunkäynnistä ja haluavat olla mukana auttamassa, kannustamassa ja tukemassa aina, kun tarvitaan. Olemme kokeneet tämän toiminnan erittäin arvokkaana ja avoin kanssakäyminen on ollut tärkeä lähtökohta ja toimintatapa yhteistyöllemme. Erilaisin kyselyin olemme saaneet palautetta toiminnastamme ja tarkistaneet tehtyjen päätösten toimivuutta - ovathan vanhemmat olleet alusta lähtien mukana myös opetus-suunnitelmamme tekemisessä arvokeskusteluista alkaen. Selvät, yhteiset peruslinjat löytyivät jo silloin ja tälle vankalle pohjalle on ollut hyvä rakentaa.

Canon

- kopiokoneet
- värikopiokoneet
- telefaxit
- tietojenkäsittelyjärjestelmät

NUMEROMME VAIHTUNEET!

Olemme uusineet puhelin- ja faxinumeromme.

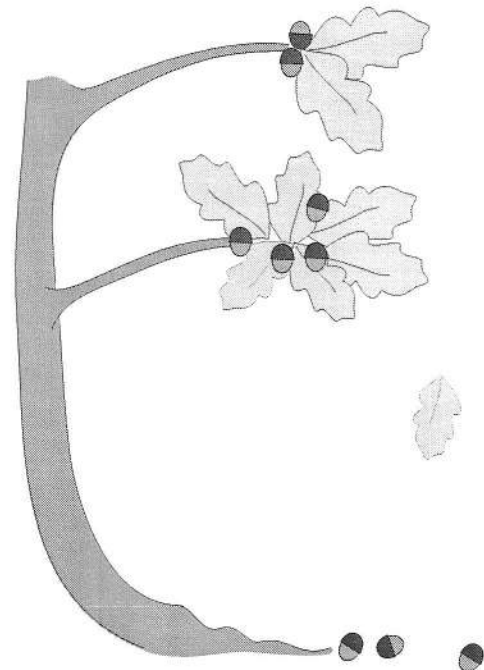
Voit soittaa meille mistä päin Suomea hyvänsä paikallispuhelin hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin	010 544 20
Faksi	010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Canon Oy
Kornetintie 3, 00380 Helsinki

JUPPERIN KOULU 1939

Vanhempainyhdistys **Jukova ry**, on ollut esimerkillisellä tavalla mukana koulutyössämme. Yhteistyönä toteutettu ATK-projekti, jolla kouluumme hankittiin ajanmukaiset tietokoneet ja rakennettiin talkoovoimin koko koulun opetus- ja hallintoverkko, oli mahtava esimerkki ja osoitus yhteistyön voimasta.

Tänä vuonna olemme nostaneet koulutyössämme esille kohteliaat, luonnolliset käytöstavat ja hyvät ruokailutavat. Nämä teemat toteutetaan yhteistyössä vanhempien kanssa ja huipennamme teeman itsenäisyyspäivän juhla-ateriaan.

Englannin kielen aloittamista olemme aikaistaneet vuodella ja jatkamme yhteistyötä lähikoulujen, kirjaston sekä alueen asukas-yhdistysten kanssa. Osallistumme kilpailuihin ja teemme vierailukäyntejä.

Koulumme tulevaisuus näyttää valoisalta. Olemme ottaneet monta harppausta kohti toimivaa monipuolista alueen oppimiskeskusta, joka tarjoaa laadukkaan perustehtävän lisäksi myös monipuolista osaamista ja mahdollisuuksia oppimiseen sekä viihtyisän kohtaamispaikan alueen tapahtumille ja toiminnoille. Voin sanoa olevani erittäin ylpeä koulustamme, jolla on valmiuksia kohdata tulevaisuuden haasteet ja kykyä uusiutua ja seurata aikaansa - jupperilaisten lasten parhaaksi.

JOUNI HOLOPAINEN

- Kirjoittaja on Jupperin koulun rehtori

ISOJAON TOIMITTAMISJÄRJESTELY GAMMELGÅRDIN KYLÄSSÄ VUONNA 1826

Apulaismaanmittari E.M. Grenman katselee hieman huolestuneena Nikun tilan päärakennuksen tuvan ikkunasta ulos. Kuulutuksesta kuluneen laillisen määräajan jälkeen on tänään 10.7.1826 määrä aloittaa Isojaon järjestely täällä Espoon pitäjän Vanhakartanon kylässä. Sää on kuitenkin aivan liian poutainen ja kesäinen tällaisen tilallisten kannalta vastenmielisen toimituksen aloittamiseen; kesäaikaan oli maanviljelijöillä tärkeämpiäkin asioita kuin viljelysmaitten uudelleen järjestely varsinkin, kun sato kasvoi parhaimmillaan.

Hän on kerännyt tuvan pitkälle pöydälle asiaan liittyvät aikaisemmat asiakirjat, kartat, ohjeet ja valtuudet. Päällimmäisenä pinossa ovat Espoon pitäjän mitoitus- ja kartoitusasiakirjat, jotka oli saatu valmiiksi vuonna 1760, noin kymmenen vuotta ensimmäisten Etelä-Pohjanmaalla toteutettujen toimitusten jälkeen. Tosin Suomeen oli jo aikaisemmin lähetetty valtiopäivien päätöksellä 20 maanmittaria kartoitustöitä varten. Isojaostahan oli varsinaisesti vasta vuonna 1757 annettu koko Suomea koskeva asetus, jonka mukaan Isojako oli

ainoa menetelmä maanjakoja toimitettaessa ja se oli pantava toimeen, jos yksikin asukas kylässä sitä vaati.

Pinosta löytyy myös maanmittari Samuel Brotheruksen vuonna 1700 suorittaman rajankäynnin kartta, jolla oli selvennetty Tavastbyn ja Gammelgårdin rajoja ja haettu esiin myös se lohkaistu kivi, joka oli Långträskin eteläpuolella rajamerkinä, ja jonka talonpojat löysivät milloin mistäkin.

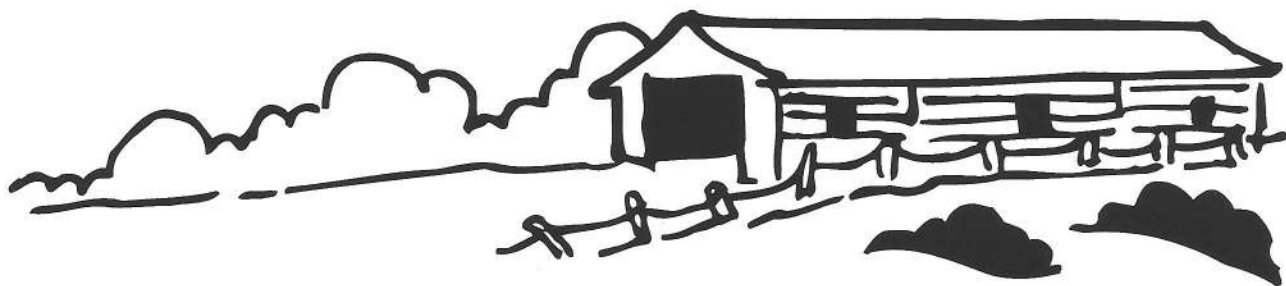
Pöydälle on pinottu aivan omaksi kasakseen maanmittari Carl

LEHDEN
TEOSSAKIN
TARVITAAN
TALKOITA
JA KARVAN
RAPSUTTAJIA.

ONNEA KAKSIKYMMENTUVUOTIAALLE
JUPPERIN JOY-LEHDELLE !

PERUSHALLINTA PH OY

Hagströmin toimesta Gammelgårdin kylässä vuosina 1773-74 suoritettuna alkuperäisen Isojaon aineisto kartoitettiin. Tämä jako on tarkoitettu nyt uudistaa siten, että tilat eivät jakautuisi niin moniin palasiin kuin nykyään, olihan mm. Ers ja Jufva jakaantuneet molemmat kymmeneen lohkokon, Jupper kolmeentoista, ja vähäisinkin tiloista, Niku muodostui kuudesta eri osasta.

Kuningas Kustaa III:n isojakoasetus oli määrännyt, että pellot ja niityt sai jakaa neljäksi lohkoksi ja metsät kahdeksi. Tämä asetus ei ollut toteutunut Gammelgårdin osalta. Syynä saattoi olla se, että kylän 14:stä talosta oli neljä hävinnyt köyhyyden ja autioitumisen johdosta ja niiden maat oli jaettu menestyneempien kesken. Pöydällä on myös maanmittausoppilas Magnus Henrig Löfmanin pari vuotta sitten suorittamat oikaisut epäselvyyksiin.

Tilaisuuteen näkyy ensimmäisenä saapuvan Napprar tilaa pitävät verotalonpojat Anders Söderström ja Isaac Ängelin matkassaan Carl Rönberg Juun tilalta. Hieman heidän jäljessään tulevat ajoratailla ajaen Röösön tilan Märten Åberg ja Anders Winqvist. Vähitellen kertyy lisää väkeä paikalle joukossa kihlakunnan lautamiehet Erig Starckström ja Fredric Åberg Nikun talon edustajina sekä talonpojan leski Caisa Gretha Jakobsdötter ja Anna Stina Bäckman, edellinen Jufvan ja jälkimmäinen Ersin omistajana.

Skrobbin tilan pitäjä, majuri, Ruotsin kuninkaallisen miekan ritari ja jalosukuinen Johan Leonard Ollonberg, jonka isä kersantti Carl Fredrik Ollonberg oli hallinnut aikaisemmin Jupperin tilaa, saapuu viimeisenä aamupäivällä ratsain seuranaan Juusin tilan Pehr August Westermarck. Turhaan odotetaan Sveinsin rusthollin edustajaa tilaisuuteen.

Vasta puolen päivän jälkeen saapuu vihdoon Suomen Keisarikunnan Senaatin kanslisti Birger Agricola esittäen valtakirjan rykmentinkirjuri Johan Agricolan puolesta, joka omistaa 2/3 Sveinsin veroratsutilasta. Hänellä on mukanaan myös hakemus, jossa vaaditaan, että maanmittari Lindgrenin suorittamaa mittausta pitää oikaista virheiden osalta ennen muita toimituksia. Esitettyään vaateensa hän poistuu välittömästi paikalta sen enempiä puhumatta. Hetken tilannetta harkittuaan nousee myös Ollonberg sanoen tulevansa takaisin seuraavana päivänä, jos Agricola ilmestyy paikalle ja hoitaa toimitusta oikealla vakavuudella. Muutkin maanomistajat katsovat, ettei tänään enää päästä toimituksessa eteenpäin ja poistuvat paitsi Westermarck, joka jää nauttimaan Nikun isännän Fredrik Åbergin tarjoilusta. Tällöin paikalle ilmestyvät yllättäen, ei sen vähempää kuin lautamiehet Hans Wäckström Gräsan kylästä ja Elias Lönnberg Sperringsistä sekä kruununnimismiehet, herra vänrikki Samuel Nyman ja herra majuri Abraham Segersträhle, määrättyinä edustamaan kruunun

paikallisia tiluksia. Lisäksi saapuu herra kauppias G. Kåhlman 1/3:n omistajana Sveinsin tilasta. Joukolla kuitenkin todetaan, että toimitusta on parasta jatkaa seuraavana päivänä.

Aloitettaessa toimitusta seuraavana päivänä 11.7. todetaan muiden pöytäkirjaan merkittyjen maanomistajien olevan paikalla paitsi Agricola ja Ollonberg. Toimitukseen väsyneinä lienevät niin ikään Westermarck, lautamiehet ja kruunun valtuutetut jättäneet tulematta paikalle. Sen sijaan paikalla on uutena henkilönä Juppin furiiripuustellin vuokraaja ja Jufvan tilan vävy Wilhelm Liljeroth, jonka Juppin tilan humalatarhat ovat saaneet Gammelgårdissa poikkeuksellisen maineen.

Jaon virallinen käsittely aloitetaan julkilukemalla tilaisuuden kuulutus ja opiskelija Magnus Henrig Löfmanin 28.7.1825 päivätty hyväksyntä maanmittausoppilaaksi. Samalla todetaan, että toimitusmies oli jo kaksi vuotta sitten oikonut satunnaisia, lähinnä viljeltyä aloja koskevia epäselvyyksiä. Caisa Jakobsdötter kylän ainoan verotilan omistajana riitauttaa myös metsämaan kartat väittäen niissä olevan eroja todellisuuteen nähden. Häneen yhtyy myös kruununnimismies Nymalm. Tämän jälkeen maanomistajat anovat, että armollinen määräys Isostajaosta kumotaan uuteen mittaukseen saakka.

Toimitusmies Grenman tietää hyvin, että metsämaitten jako oli tullut maanomistajille tärkeäksi puiden arvon nousun ja niiden vähenemisen myötä. Alettiinhan

ns. liikamaata, eli siis aikaisemmin kylän yhteistä metsää siirtää kruunun omistukseen sillä perusteella, että joka talolle jaetaan maata sen veroluvun manttaalin mukaan. Kun manttaalin koko vaihteli 600-700 tynnyrinalan välillä paikkakunnasta riippuen, oli sekin eräs epävarmuustekijä maanjakoa tehtäessä verotilojen ja kruununtilojen välillä sekä valtiolle tulevan metsämaan osalta. Gammalgårdin osalta Grenman oli todennut, että polttopuuta tarvittiin mm. kylän yhteiseen kalkinpoltoon ja Hämeenkyllän kaivosalueen tarpeisiin. Niinpä esimerkiksi lehtipuusta oli kylässä huutava puute.

Seuraavana päivänä aloitetaan maanomistajien kokouksen vaatima uusi tilojen mittausta. Maanmittausoppilas Löfman,

jonka mittaustaitoa ja huolellisuutta oli epäilty, siirtyy pian toimituksen alettua Porvooseen ja Hämeenlinnaan.

Keskustelua syntyy myös siitä, kuka majoittaa toimitusmiehet. Leski Catharina Margaretha Löfman Jufvan verotilalta - Jupperin tilan vuokraajan vaimon äiti - ilmoittaa olevansa halukas antamaan mittaajille täysihoidon ruflan korvausta vastaan päivässä. Westermarck väittää kuitenkin 50 kopeekan olevan riittävä päiväkoraus.

16.10.1826 pidetyssä jatkokokouksessa, jossa läsnä ovat edellä mainittujen jo tutuksi tulleiden henkilöiden lisäksi Märten Åbergin vaimo Maija Greta Ytterberg ja lakisääteinen Helsingin pormestari, lakimies ja keisarillisen Wladimirin

ritarikunnan ritari, korkeasti aateloitu herra Johan Adolph Strömberg Dahlsvikin rusthollin 1/3 omistajana, jonka osuuden hän oli saanut kaupan kautta Kählmanilta, todetaan, että tapahtuneen mittauksen, jonka aikana kaikki pellot ja niityt on huomioitu lukuunottamatta muutamia vähäpätöisiä Pitkäjärven eteläpuolisia ja eräitä kylän pohjoispuolisia sekä Trastmässan peltoja ja niittyjä, kartat pitävät paikkansa aivan toisella tavalla kuin edellisen, vuonna 1822 tapahtuneen mittauksen jäljiltä. Näin ollen oli tapahtunut kokonaan uusi maitten arvostaminen.

Mielessään Grenman arvelee toimituksen sujuneen loppujen lopuksi ihan hyvin. Tilalliset olivat saaneet satonsa korjattua pois omilta pelloiltaan ilman

KIVEN VUODENAJAT: TALVEN VALOA

*Koruja ja teoksia
suomalaisesta kivistä.*

*Ateljee Pihakulma
22.11. - 14.12.1997
ma-pe 17-20, la-su 12-19*

*Raimo Kallioinen
Paula Hirsjärvi*

*Ateljee Pihakulma
Pihakulma 15, Jupperi, Espoo
Puh. 852 4534
Bussit 248 ja 315 Helsingistä
Opastus Tammipääntieltä*

Jupperi Beauty Care

Kotikauneushoitola lähellä

Kaivosmiehentie 8 02730 Espoo

- kasvohoidot 200-300mk*
- nuorisoihonpuhdistus 150mk*
- jalkahoito 150mk*
- käsihoito 100mk*
- meikkaus 100-150mk*
- säärakarvojen poistot (vaha) 100mk*
- kulmien ja ripsien kestovärit 60mk*

*Joustavasti ajanvarauksella myös
iltaisin puh. 8522704
Tervetuloa*

*Seija Seppä
Sairaanhoitaja
Cidesco-Sky kosmetologi*

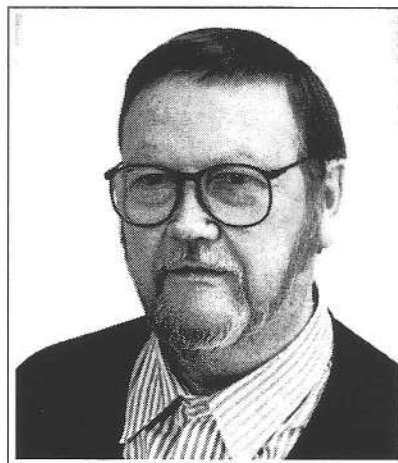
huolia ulkopuolisten sotkeutumisesta asiaan. Myös ajatukset Juppin puustellin ja Sveinsin ratsutilan siirrosta kokonaan Pitkäjärven eteläpuolelle olivat kantaneet hedelmää, koska Sveins rajoittui nyt suoraan samalle omistajalle kuuluvaan Dahslvikin kartanoon ja Jufvan ja Juppin tiloilla oli osittain samat omistajat ja vuokraajat, joten Jufvan rakennuskantaa voitiin tehokkaasti hyödyntää.

Näin oli ruotsalaisen maanmittauskonttorin insinöörin ja johtajan

Jacob Faggottin 1746 kirjassaan "Svenska Landtbrukets hinder och hjälp" esittämät ideat sarkajaon haittojen poistamisesta jakamalla tilukset muutamiin isoihin lohkoihin (skifte) tulleet toteutettua Uudenmaan- ja Hämeenlinnan läänin Raseborgin itäisen piirin Espoon pitäjän Gammelgårdin kylässä.

SEPPO RÄISÄNEN

- Kirjoittaja on Jupperin Omakotiyhdistyksen rahastonhoitaja

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätoimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

JUPPERILAINEN - LIITY JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEEN

jos et vielä ole jäsen!

327 jupperilaista on jo omakotiyhdistyksemme jäseniä. Tavoitteenamme on, että kaikki jupperilaiset olisivat jäseniä, sillä monet etuisuudet jaetaan jäsenmäärän mukaisesti.

JÄSENMAKSUA EMME PERI, LIITTYMISMAKSU ON 100 MK

JÄSENETUNA UUDET JÄSENET SAAVAT KIRJAN
JUPPERI - FURIIRITILASTA PIENTALOALUEEKSI
arvoltaan 80 markkaa - niin kauan kuin kirjaa riittää.

Jäseneksi liittyessäsi voit joko ottaa yhteyttä kehen tahansa yhdistyksen johtokunnan jäseneseen tai rahastonhoitajaan tai maksaa suoraan yhdistyksen tilille. Johtokunnan jäsenten yhteystiedot ja yhdistyksen tilinumero ovat JOY:n kansilehden kääntöpuolella.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

SIKA SOLIKAN SEIKKAILUT

Oli aivan tavallinen päivä Mopolassa ja Sika Solikka mietti mitä tehdä koska oli niin tylsää. Solikka lähti liikkeelle ja ajatteli mennä Linnanmäelle mutta ei ollut rahaa muuhun kuin yhteen bensapirtelöön. Sika Solikka meni hakemaan Hullu Hondaa joka asui Huoltokatu kuudessatoista. Solikka soitti ovikelloa ja Hullu Honda tuli avaamaan. Solikka kysyi, tulisiko Honda McMopoon pirttelölle? No totta kai, sanoi Honda ja he lähtivät McMopoon.

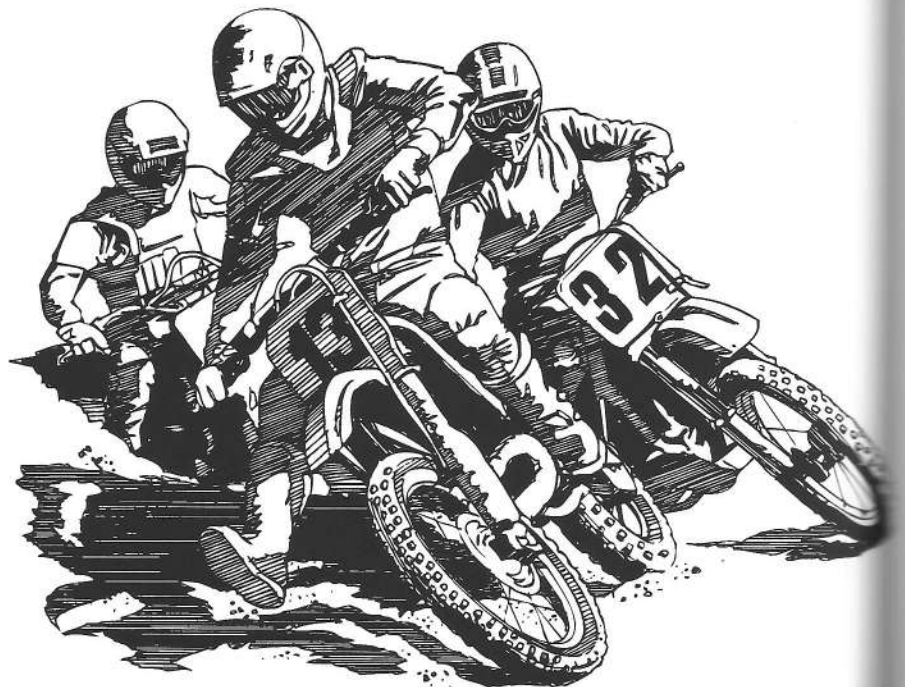
Kun he saapuivat kassalle niin he näkivät Kx Kullervoisen, kylän nopeimman mopon, no oikeastaan Kx on kevari mut ei se mitään. Solikka kysyi Kx:sältä, haluaisiko hän tulla mukaan? No totta kai, sanoi Kx, ja he menivät jonoon joka oli aika lyhyt eikä aikaakaan kun Solikka jo sanoi, "Yks gasopirtelö lyijyttömänä". Se on sit 8 mk, sanoi myyjä. Tos on ja pidä loput, Solikka sanoi. Kiitos, myyjä vastasi.

Sitten kun kaikki oli ostanut jotain niin ystävykset menivät pöytänsä pois ja päästivät sen jälkeen isot röyhtäykset niin että katto nousi viisi metriä ilmaan ja putosi takaisin. Ystävykset miettivät mitä tehdä, ja kuin salama

kirkkaalta taivaalta Hondalla sytytti, koska hän oli ostanut uuden sytytystulpan. Mutta Honda keksi että mennään vanhaan autiotaloon penkomaan paikkoja jos vaikka jotain hyötyisi. Joooooo sanoivat kaverit Solikka ja Kx.

Kun ystävykset olivat talolla niin Solikka ajoi ensin sisään, sitten Honda ja viimeisenä Kx ja kun kaikki olivat sisällä niin he alkoivat penkoa taloa ja siellä oli kaikkea pinseteistä tiejyrään. Yht äkkiä Solikka huutaa, "KAAPPI KAATUU!" ja BUUUUMMMM iso kaappi kaatui keskelle huonetta joka oli myös iso.

Kun pöly laskeutui niin mopojen edessä näkyi ovi, joka oli ollut kaapin takana piilossa jo kauan. Mopot miettivät vähän aikaa ja rupesivat avaamaan ovea, kriiik sen saranat sanoivat kun ovi hiljalleen aukesi. Kun ovi oli kokonaan auki niin sen takaa paljastui portaat alas, tässä vaiheessa Kx meinasi lähteä pakoon mutta hän ei päässyt kuin metrin eteenpäin niin ovi meni kiinni ja kaikki ikkunat sulkeutuivat, joten heidän ei auttanut muu kuin mennä portaat alas.

Hiljalleen he olivat laskeutuneet portaat alas niin he näkivät isot tietokoneet ja laitteet ja kaiken keskellä he näkivät Juppi Jupiterin vanhan mopon joka oli sidottu paksulle betonilevyille joka oli ainakin 15 cm paksu ja 150 cm leveä. Kun Solikka rupesi irrottamaan Juppia niin pimeästä kuului ääni, joka huusi, "pois Jupin luota ja heti!", samassa valot syttyivät ja kulmasta tuli paha Tunturi Mopolan ilkein mopo joka hävisi 10 vuotta sitten ja nyt löytyy täältä autiotalosta. Mutta hädin tuskin he ehtivät sanoa tuon, kun paha Tunturi vangitsi Solikan, Hondan ja Kx:ssän.

Juuri kun Tunturi meinasi ruveta vuodattamaan heistä öljyä niin sähkötkatkesivat ja tuli aivan pimeää. Kun sähkötkatkesivat tuli takaisin niin jostain oli tullut yksi mopo lisää joka puski Tunturin päin päägeneraattoria, jolloin paha Tunturi paloi romuksi.

Pikku mopo irrotti muut mopot ja esitteli itsensä, "Moi olen pikku Pv, olen ollut täällä jo monta vuotta vankina, mutta kun sähkötkatkesivat niin häkin lukko aukesi ja pääsin vapaaksi".

Kun oli päästy pois talosta niin Solikka ehdotti, että mennään täysihuoltoon koko sakki jolloin kuului **JOOOOOOOOOOO!** yhteen ääneen.

LOPPU

by: JANNE GUSTAFSSON, 12 v.

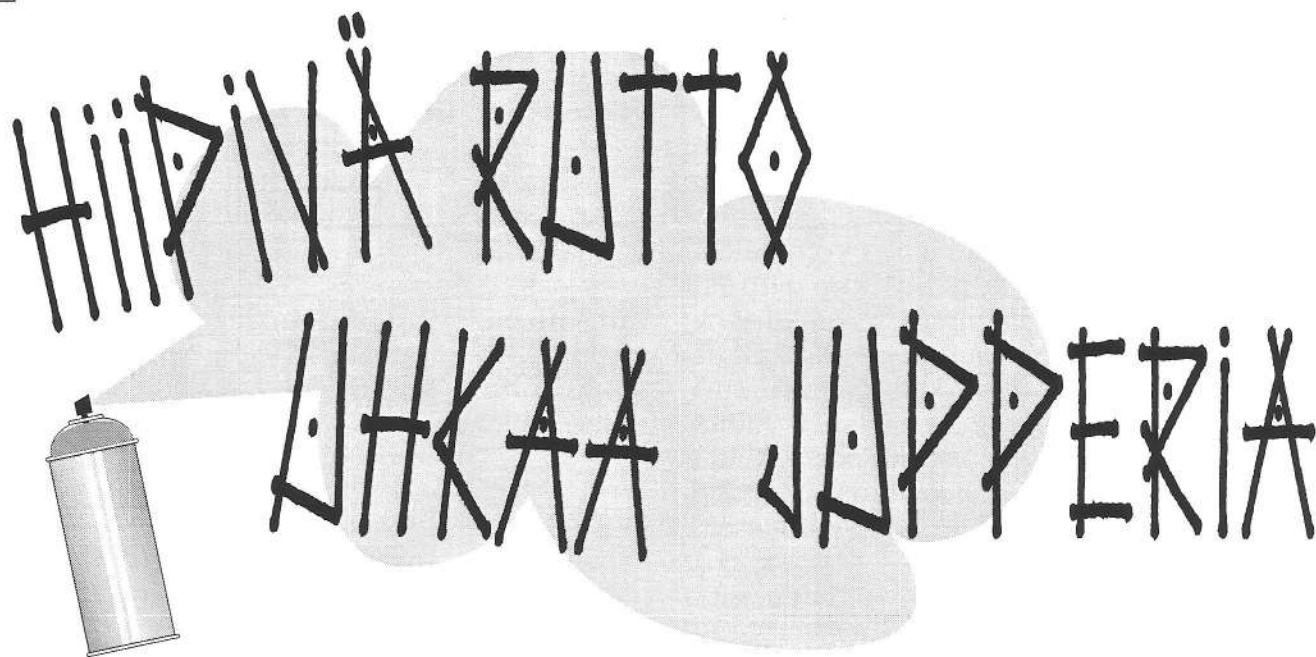
VPK-UUTISIA

Pitkäjärven VPK ry toivottaa onnea ja menestystä sekä kiittää hyvästä yhteistyöstä Jupperin Omakotiyhdistyksen 20-vuotiasta lehteä!

Pitkäjärven VPK ry, puh. (09) 846 802

Aikoinaan rotat nousivat maihin Helsingin satamassa tuoden muassaan keskuu-
teemme pelottavan sairauden Mustan surman, jonka uhrien
hautausmaa on vieläkin nähtä-
vissä Helsingin Vanhankirkon
puistossa.

Tänään on selvästi todetta-
vissa samantapaisen vitsauk-
sen leviäminen. Se alkoi Suo-
menlahden rannikon pääkau-
punkiseudun tiheään asutuis-
ta lähiöistä ja tuntuu leviävän
maan sisällä lähinnä paljon
käytettyjä kulkuväyliä myöten.
Ehkäpä se on virus, joka aset-
tuu erilaisten pyörien kulutus-
pintoihin ja sopivassa paikas-
sa irtautuu kuljettajastaan
siirtyen seiniin, liikennemer-
keihin, siltarakennelmiin, ja
moniin muihin näkyvillä oleviin
paikkoihin.

Yhdessä yössä se jättää saas-
taisen jälkensä tartuttamaan-
sa kohteeseen. Tyypillinen
sairauden jälki ei ole paise,
kuten rutossa, vaan ikään kuin
spitaalini jättämä ihottuma,
usein hopeaisena heijastuva
tai sitten epämääräisiä kirjai-
mia tai huonoa englannin
kielen sanoja muistuttava.

Tauti ei tapa uhriaan, mutta
aiheuttaa heille melkoisia
kustannuksia ja laihduttaa
myös välillisesti meidänkin
kukkaroita. Lisäksi on turhaut-
tavaa katsella yritystä sen
yhteiskunnan tahalliseen
rapauttamiseen, mitä me van-
hemmat olemme yrittäneet
lapsillemme rakentaa. Ym-
männän hyvin, että jälke-
läistemme tulee nousta kapi-
naan vanhempiaan vastaan
murrosvaiheessa, jotta he
voisivat itse ryhtyä kehittä-
mään omaa yhteisöään,
mutta mitä saadaan aikaan
tageilla ja graffiteilla; lähinnä
oman pesän saastumista.
Tekijöiden vanhemmat eivät
tiedä, että juuri heidän lapsen-
sa ovat tässä piirroksessa
esittäneet katkeruutensa
hyvää ja anteliasta kasvatusta
kohtaan eikä yhteiskuntaa
heilauteta piirroksilla, joissa
sanomana on lähinnä itse-
kyys.

Parin vuoden ajan olen seu-
rannut, kuinka vitsaus on
lähestynyt Jupperia Lähde-
rannan, Rastaalan ja Vantaan
suunnasta. Nyt on taudin
niljaiset lonkerot kietoutu-
massa uhkaavasti ympäril-

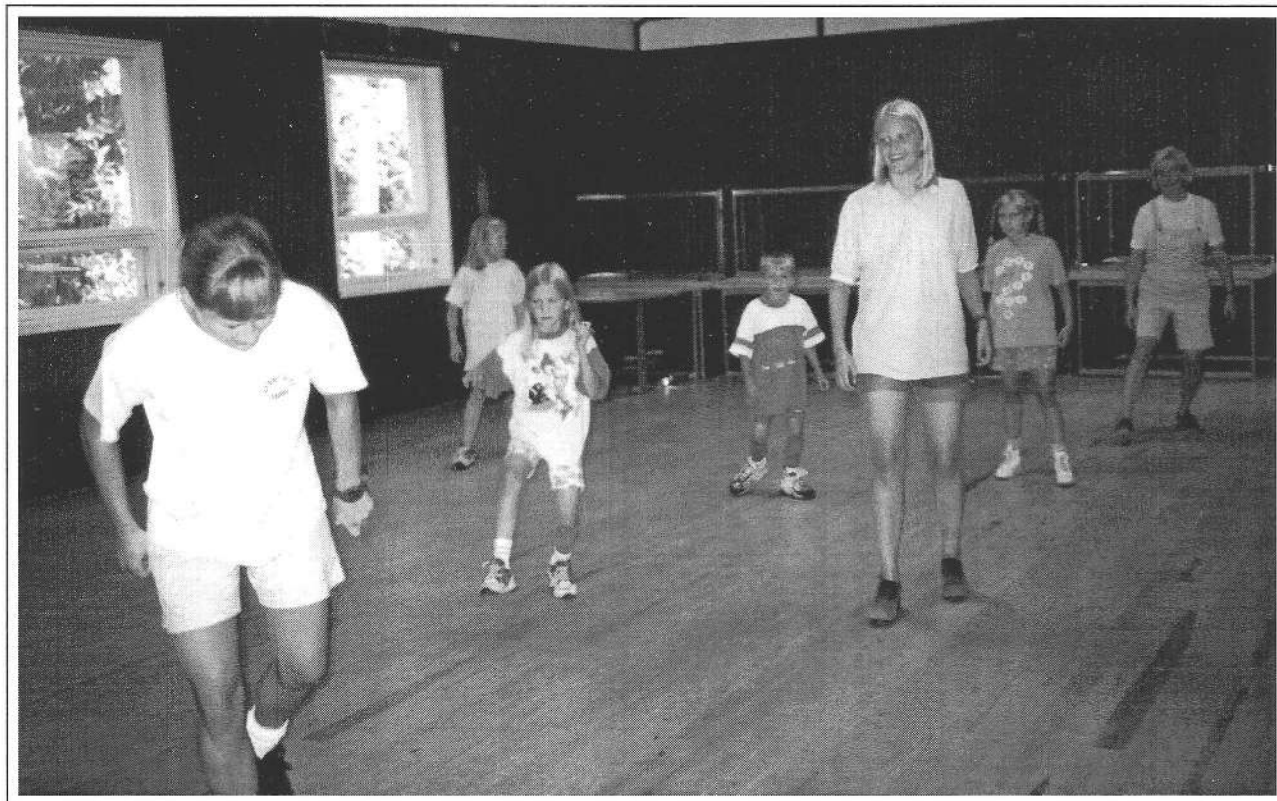
lemme. Pitkäjärventien ja
Tammipääntien risteyksessä
ovat jäljet jo näkyvissä. Eikä
omakotiyhdistyksen Tam-
menterhon tienookaan ole
saasteelta säästynyt. Väite-
tään, että töhrijät käyvät vain
yleisten ja yhteisten asioiden
ja paikkojen kimppuun. Tämä
ei pidä paikkaansa, vaan kyllä
yksityisten ihmisten laatimat
rakennelmat ovat yhtäläisesti
vaarassa, vaikka kenties vielä
toistaiseksi vähemmässä
määrin. Mutta jos vitsausta
ei saada kuriin, niin tulee
vääjäämättömästi aitamme,
porttimme, talojemme julkisi-
vut ja ajoneuvomme muuttu-
maan pilakuviksi viihtyisästä
asuinympäristöstä. Rutto saa
voiton.

KYLÄNLOPPULAINEN

TAPAHTUMAKATSAUS

Ikään kuin kokeiluluonteisesti päämääränä innostaa jupperilaisia nuoria mukaan yhteiseen toimintaan järjesti omakotiyhdistys yhdessä Mannerheimin Lastensuojeluliiton Laaksolahden yhdistyksen kanssa Jupperin Yhteistuvalla jammailuillat Mix-Treeni-

tanssijumpan merkeissä. Esijamit olivat kolmena iltana klo 18-19.30: sunnuntaina 24.8., tiistaina 26.8. ja torstaina 28.8. Loppujamit pidettiin lauantaina 30.8. klo 18-22. Viime mainituksa oli mahdollista esittää myös oma ohjelmanumero aiheena melkein mitä vain.

Jupperista tuntui löytyvän vähänlaisesti tapahtumasta kiinnostuneita. Suurin osanottajamäärä oli kymmenkunta henkilöä. Helteinen loppukesä saattoi olla yhtenä syynä väen vähyyteen - sitä ei kai kesäiltaansa raatsinut tuhlata sisätiloissa. Itse ideassahan ei tietääkseni ollut mitään vikaa, joten vähäisen

osallistumisen vuoksi sitä ei ainakaan kannata heittää roskikseen.

Ainakin niillä, jotka olivat mukana, oli hauskaa.

TEKSTI: Saini Lanu
KUVA: Silve Sahlan

Asennus, myynti ja huolto **595 639**

Öljypolttimet Keskuslämmityskattilat
Putkistot Lämmönsäätöautomatiikat
ja LVI-tarvikkeet

Poltin-Kolmio Oy
Espoo

KULMILTA KUULTUA JA NÄHTYÄ

Katselin tässä eräänä talvipäivänä ikkunasta. Odottelin meidän postinjakajaa. Mitäs, Peltoskahan siellä. Mutta kuinka noin pienessä sievässä, arvelin. Tulihan taas tämän päivän etusivun juttu. Kiirehdin postiluukulle asian varmistamaan. Mutta kestihän sen tulo, joka laatikolla piteli tolpasta kiinni ennen kuin laatikko aukesi. Selvisihän siinä, että hattu kiertämään ja postivirkailijoille ostetaan luistimet. Eikä ne pahitteeksi olisi tässä mummoillekaan. Minä ainakin ojanpohjia könysin, ei tielle ollut asiaa. Niin että tietoimikunnan hoitajat pankaa asia korvan taa. Tulee se talvi ensi vuonnakin. Oli ihme että ei kuulunut pahempia loukkaantumisia. Omakodin omistajat; ainakin postilaatikon ympärillä se näin on meillä. Pikkuisen pylly mustelmilla.

Matilda, 1/78

YKSITTÄINEN, TOIVOTTAVASTI SATUNNAINEN HIRVIKÄRPÄSHAVAINTO

Eräänä syyskuisena iltana napsahti otus niskaani tuossa Tammipääntiellä. Se saapui vaimean pörinän säestämänä ja alkoi vaellella niskassani. Arvasin heti, mistä oli kysymys ja yritin päästä elikosta välittömästi eroon. Luulinkin siinä onnistuneeni, kunnes sisällä havaitsin otuksen vain ovelasti maastoutuneen hetkeksi. Sain sen uuden ajohajdin jälkeen pyydystetyksi, mutta pahaksi onneksi se pääsi livahtamaan tiehensä. Jäljelle jäi vain tehtäväkseni ilmoittaa verenhimoisen hirvikärpäsen riehuvan kontrolloimattomasti talossamme. Emme kuitenkaan kohdanneet enää toistamiseen.

JT, 3/83

KASSALLA KUULTUA

Päivittäinen kauppamatka voi tuoda yllättäviä ilopillereitä, kunhan pitää silmänsä ja korvansa auki.

Meidän kylän K-kaupassa on sellainen vapaa ja viihtyisä tunnelma, ainakin ennen ruuhka-aikaa. Kassarouvakin ehtii vaihtaa pari sielunhoidollista puheenvuoroa työnsä lomassa. Tätä henkilökohtaista pikkupalvelusta uskon monen asiakkaan arvostavan. Kuten päivänä muutama eräiden asiakkaiden kanssa totesimme: sielunhoitoa molemmin puolin kassakonetta.

Harmaan maanantain hauskin juttu oli, kun eräs pirteä eläkeläinen (n. 90-vuotias) totesi nyt koittaneen mukavat ajat, kun oli vihdoinkin saanut nuorimmankin lapsistaan vanhainkotiin, niin voi vapaasti lähteä retkille ja muihin vastaaviin.

ER, 1/84

MIKÄ ONYDIN?

Kuulas pakkasen kilotus kiteisellä hangella vai tasaisen velto leivän nyhtäminen kivimuurin keskellä?

Kalasamppa asui aikoinaan puolitoista metriä korkeassa, propseista tehdyssä tuvassaan Lehtosen saarella. Keitti koko ikänsä ruokansa riu'uista tehdyssä kodassa. Vaimo jätti kai olosuhteitten ankeuden vuoksi. Sampan haudalla on rantakivi, veden hioma, laatta ruostumattomasta teräksestä: Kalastaja Samppa Jauhiainen, siinä kaikki.

Rikkihappo laskeutuu, puut kituvat ja kuolevat, järvien vesi kirkastuu ja sen mukana menevät tai ovat jo menneet, kalat. Kasvinsuojeluaeineista kertovat myyntikirjat kasvattavat sivujaan. Tämä on kai totuus: Tarvitsemme niitä elääksemme, emme keittiökotaa.

Kylässämme vallitsee ristiriita. Kaavoitamme, tehostamme, vaadimme lisää. Rakennamme tehokkaammin, puut vähenevät, mutta olemmeko tasapainoisempia, tyytyväisempiä? Ei. Tahdomme luontoa, vihreätä, rauhaa, mukavuutta, tehokkuutta, elintasoja.

Olisiko syytä pysähtyä, ajatella, hilliintyä? Pyrkä etsimään laatua, ei määrää. Lapsemmekin varmaan pitäisivät siitä.

SR, 1/84

Hentoinen vaimo kysyy hurjana kookkaalta mieheltään:

– Kuinka voit kohdella minua näin?

Mies: – Vahvemman oikeudella.

Tuntematon 4/77

SUO

Mä en jaksa ymmärtää, miksi ei Jupperin kotiyhdistys tai mikä se nyt on, ei tee mitään, kun meidän nuorten suota tuhotaan. Ensin runnottiin karkea tie siitä läpi, sitten jysyttiin viemäriin, toinen tie ja ties mitä vielä aiotaan. Viimeksi kaivettiin koloon monen miehen voimalla jokin laatikko.

Jos tämä meno jatkuu, niin suo on kohta kalju kuin meidän fajjan pää.

Suo on sentään ollut viihtyisä kokoontumispaikka, siellä on dokattu paljon prenkkuja ja ollut muitakin mahiksia. Miksi antaa sen turhaan sivistyä, tai sitten hankkikaa meidän bailuille muu kestävä paikka.

Jupperin Jannu, 4/84

STUMPPAUS

HELKKARI NYT SE ON TAPAHTUNUT, fajja myi kämpän ja sai siitä karneasti täppää! Mutsi ensteks vähän spiidas, mutta kyllä se tasaantuu, kun fajja sano ett funtsaa vähän, mitä me saadaan sillä rahalla mitä tosta murjusta heltisi, kun mä olin pokkana kaupanteossa.

Haikeeksi vähän vetää, kun ajattelee, kuinka monta lahoautoa on korjattu meidän pihassa, paljonko on stereoita pantu möykkäämään hohdokkaasti mimmien mieliksi takakontissa.

Mitä siitä, elo odottaa. Fajja teki merkinnän johonkin kerrostaloon Kivenlahdessa, mistä näkyy merelle. Oikein sille, katsokoot riittävästi. Vanha hakee muuta, mitä nuo vuodet näyttää ja kiltsejä riittää.

Tulihan sitä lunta jo luotua, tai mutsi loi. Nyt traktorit ja huoltoyhtiöt hoitaa asian, senkun maataan ja nautitaan.

Tsau!
Jupperin Jannu, 2/86

LOMALLA

Olimme viettämässä lomaa Kuusamossa. Se oli todella hauskaa. Siellä oli paljon puita. Oli siellä myös järviä ja poroja.

Menimme uimaan. Vesi oli kylmää. Menimme myös ongelle. Mutta kalaonnei ei suosinut meitä. Emme saaneet mitään. Meillä ei ollut asuntovaunua vaan pakettiauto. Me nukuimme siinä. Kun aamulla heräsin, en tiennyt missä olin. Söimme ulkona. Sitten lähdimme ajamaan.

Menin takahytettiin päiväunille. Kun heräsin olimme kaukana nukkumapaikasta. Olimme melkein siellä, minne olimme menossa. Tulimme perille. Olimme jo aikoja sitten olleet Kuusamossa. Nyt olimme tulleet kotiseutupäiville. Siellä oli paljon väkeä. Menimme joukkoon. Mutta ensin menimme hakemaan kassit. Kassi oli säkkikangasta ja siihen oli lisätty naru, josta sitä voi kantaa. Saimme kasseja kaksi. Ne riittivät meille. Olisimmehan mekin saaneet, siis Jesse ja minä, mutta kun meitä ei ollut etukäteen ilmoitettu, niin emme saaneet.

Menimme sisään etuovesta. Me menimme syömään perinneruokaa. Me söimme alkuruokana tuuvinkia ja jälkiruokaksi uunijuustoa. Oli siellä myös esitys, se liittyi kotikyläiltaan Kantokylässä. Olinhan minä kilpailussakin, meinaan kalastuskilpailussa. Mutta voittoa ei tullut. Siellä oli aikuisille soutu-kilpailut. Menimme katsomaan niitä. Sitten lähdimme pois koska alkoi tulla pimeää. Menimme hakemaan uutta nukkumapaikkaa.

Kirjoitti: Jenni Maria Lindholm 8 v. 3/86

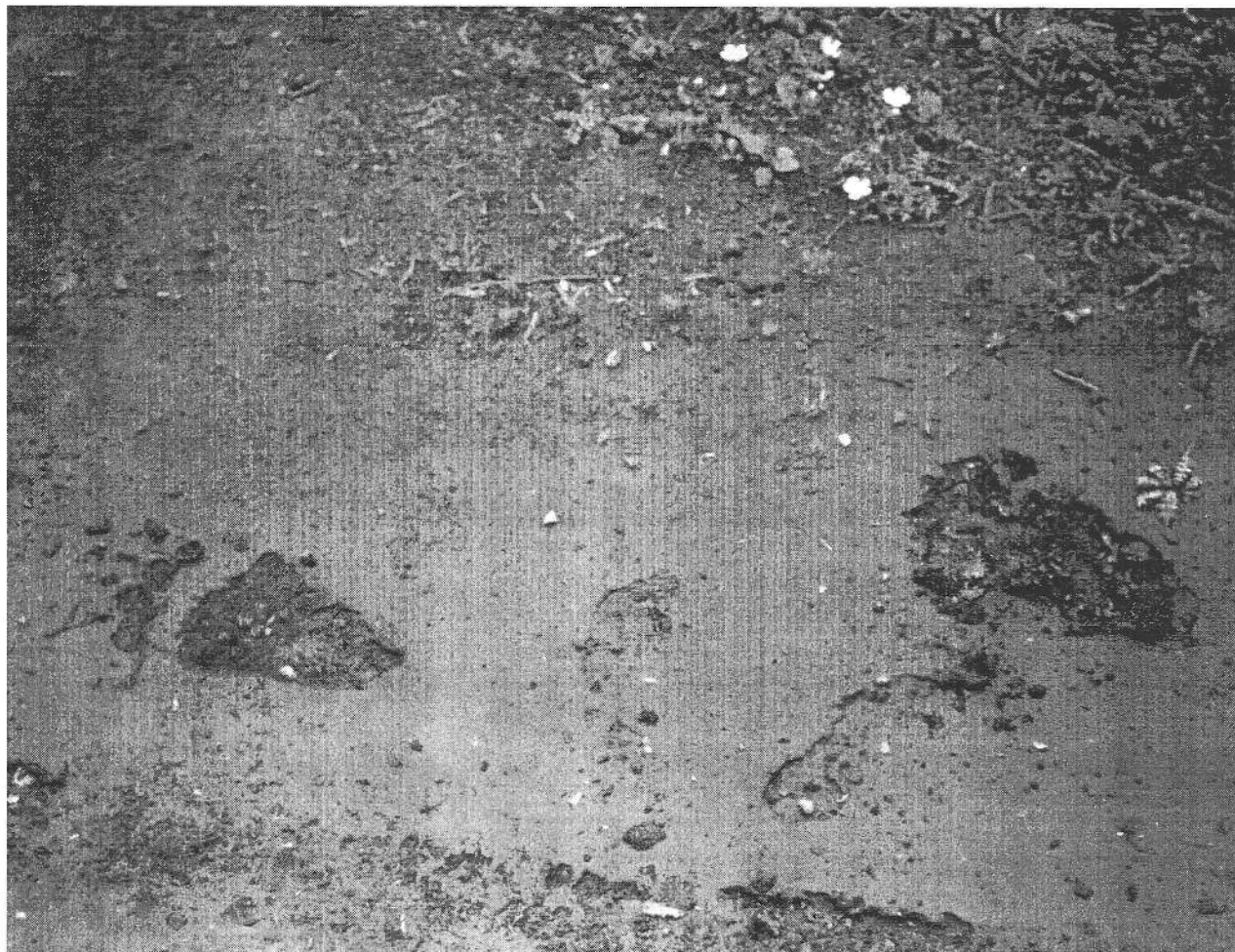

POIMINUT: SAINI LANU

CITY- NALLE

**Alla Olavi Laineen nappaama dokumentti
"karhupolon" todennäköisesti yöaikaan tapahtuneesta
vierailusta Jupperissa.**

Jupperin Omakotiyhdistyksen

PIKKUJOULUT

Yhteistuvalla
(keltainen rakennus Yhteistuvantiellä)

lauantaina 13.12.1997 alkaen klo 17.00

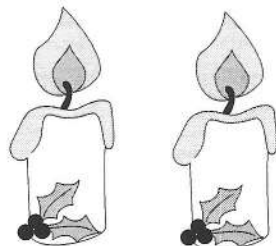
Tarjolla ohjelmaa isoille ja pienille

lauluja ja leikkejä
purtavaa suolaisen ja makean makuun
Joulupukki

... ja päälle tanssahdellaan

PIKKUJOULUTANSSEISSA

TERVETULOA KAIKKI !!!

TOIMINTASUUNNITELMAN LUONNOS VUODELLE 1998

1. YLEISTÄ

Vuoden 1998 toimintasuunnitelmassa on painopiste asetettu omakotiyhdistyksille perinteisesti tärkeille toimintasektoreille.

- tiedotustoiminta
- vaikuttaminen kotiseudun suunnitteluun ja kehittämiseen
- alueen rakennetun ja luonnonympäristön omaleimaisuuden säilyttäminen
- asukkaiden yhteenkuuluvaisuuden tunteen ja viihtyvyyden lisääminen
- toiminnan tehostaminen oman toimitilan puitteissa

2. TIEDOTUSTOIMINTA

2.1 Jäsenlehti toimitetaan neljänä numerona ja jaetaan peittojakeluna koko Jupperin alueelle.

2.2 Erillisiä tiedotteita ajankohtaisista tapahtumista toimitetaan tarvittaessa lehden ilmestymisen välillä peittojakeluna ja/tai ilmoitustaululla.

2.3 Alueen kehitystavoitteista tiedotetaan asukkaille, päätöksentekijöille, muille yhdistyksille ja keskusjärjestöille.

2.4 Yhdistyksen toimitilassa pidetään esillä aluetta koskevaa tiedotusmateriaalia ja järjestetään tilaisuuksia siihen tutustumiseen.

2.5 Kehitetään yhdistyksen kotisivua Internetissä.

3. YMPÄRISTÖN SUUNNITTELUUN VAIKUTTAMINEN

3.1 Seurataan Jupperi I:n ja II:n asemakaavan toteutumista.

3.2 Seurataan Jupperin eteläosan, Palomäen, asemakaavan suunnittelua, ja pidetään alueen asukkaat ajan tasalla kaavan edistymisen suhteen.

3.3 Suunnitellaan ja esitetään liikenneturvallisuutta parantavia toimenpiteitä. Tavoitteena on Laaksolahdentien, Pitkäjärventien ja Riihiniityntien turvallisuuden parantaminen ja alueen kattava suojatieverkosto.

3.4 Jatketaan aktiivista toimintaa liikennesuunnitelmiin vaikuttamiseksi siten, että läpikulkuliikenneongelmia voidaan alueellamme vähentää.

3.5 Toimitaan Kehä II:n Turuntieltä Vihdintielle johtavan jatkon suunnittelun ja toteuttamisen edistämiseksi.

3.6 Valvotaan koulu- ja terveystoimintojen kehittymistä alueellamme

3.7 Vastustetaan ympäristöhaittoja aiheuttavia toimenpiteitä. Tällaisina mainittakoon Martinlaakson hiilivoimalan päästöt sekä Pitkäsuon täyttöalueen valumavesipäästöt Pitkäjärveen.

3.8 Esitetään tehostettavaksi Pitkäjärven veden laatua parantavia toimenpiteitä sekä järven käyttöä virkistystarkoituksiin. Osallistutaan Pitkäjärven suojelutoimikunnan toimintaan. Toimitaan kevyen liikenteen väylän saamiseksi Pitkäjärven ympäri.

4. YMPÄRISTÖN HOITO JA KEHITTÄMINEN

4.1 Pidetään kunnossa uimarantaa ja rantaniityn leikkipuistoa ja urheilualuetta. Tutkitaan mahdollisuutta tehdä alueelle koirapuisto sekä järjestää koirien jätösten keräyspiste.

4.2 Järjestetään yleisten alueiden siivoustalkoot ja jätteen poiskuljetus. Edistetään Tammipääntien maisemointia.

4.3 Järjestetään erilaisia pientaloasumiseen liittyviä ja asukkaita palvelevia tilaisuuksia ja matkoja.

4.4 Neuvotellaan mahdollisuuksista ns. "Kaipion metsään" tehtävän polkuverkoston toteuttamisesta yhdessä Laaksoalahden Huvilayhdistyksen kanssa.

4.5 Toimitaan "Yhteistuvan metsän" siistimiseksi.

5. PERINTEEN VAALIMINEN

5.1 Jatketaan alueemme tietojen taltiointia keräämällä kuva-, asiakirja- ym. aineistoa Jupperin kehitysvaiheista. Julkaistaan jäsenlehdessä artikkeleita Jupperin historiasta.

5.2 Kootaan kotiseutuamme käsittelevää esittelyaineistoa, ja jatketaan Jupperin aluetta käsittelevän valokuvanäyttelyn ylläpitoa.

6. VIRKISTYS- JA HARRASTUSTOIMINTA

6.1 Osallistutaan valtakunnallisille kotiseutupäiville.

6.2 Järjestetään Espoon Lysteihin liittyvä kesätapahtuma, sekä syysjuhla "Römppäjäiset". Kehitellään juhlien muotoja.

6.3 Järjestetään hiihtokilpailut tai muu talvitapahtuma kaikenikäisille.

6.4 Jatketaan liikuntatoimintaa pelaamalla mm. lentopalloa kesäisin Jupperin rantaniityllä ja talvisin sisätiloissa.

6.5 Järjestetään kurssi- ja kerhotoimintaa sekä näyttelyjä.

6.6 Järjestetään teatterimatka tai jokin muu yhteinen teemamatka tai -retki.

7. YHDISTYKSEN TOIMITILAT

7.1 Yhdistyksen vuokraaman toimitilan "Tammenterhon" ympäristöä kunnostetaan yhteistyössä lapsiperheiden kanssa. Kunnostetaan piha-alue viihtyisäksi ja tarkoituksenmukaiseksi maisemakokonaisuudeksi.

8. HALLINTO

8.1 Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta apunaan toimikunnat.

8.2 Yhdistys osallistuu niihin keskusjärjestöjen kokouksiin, joissa sillä on edustusoikeus.

8.3 Yhdistys järjestää ja osallistuu kokouksiin, joista on hyötyä alueellemme ja sen asukkaille.

8.4 Osallistutaan alueneuvottelukuntien toimintaan.

9. JÄSENMAKSUT

9.1 Jäsenmaksua ei peritä.

9.2 Yhdistyksen liittymismaksuna peritään 100 mk/jäsen.

9.3 Kannattavan jäsenen jäsenmaksu on 200 mk/vuosi.

10. YLEISAVUSTUKSET

10.1 Haetaan avustuksia toimintamme tukemiseksi.

PUHEENJOHTAJA

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18 - 19 joulukuun puoliväliin asti. Kerhon vetäjänä Jenni Lindholm.

Tervetuloa mukaan!

toivoo JENNI puh. 846 487

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" on viime aikoina kehitelty näyttelyitä, valmisteltu ja valittu jäsenlehteen tulevaa aineistoa yms. Seura on avoin kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunniteluun. Yhdistyksen juhlapöytä on edelleen jaossa ja myynnissä. Uudet jäsenet saavat sen yhdistykseen liittymismaksun suoritettuaan.

Pistäytykääpä joka toinen tiistai klo 19-21.

TERVETULO! toivottaa SAINI puh. 846 054

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka keskiviikko klo 19. Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivoo PIRJO puh. 845 004

TAMMENTERHON NÄYTTELY

Tammenterhossa jatkuu edelleen

Jupperi-aiheinen näyttely:

VANHAA JA UUTTA,

jossa tutustutaan erilaisiin rakennuksiin Jupperissa.

TERVETULO! osoitteeseen: Tammipääntie 33 (ovet ovat avoinna kerhoiltoina)

TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304

Kaiken
takana
on
nainen !

La Sai

MAINOSTOIMISTO

SAILA SALONEN
Mainonnan suunnittelija, MAT

Matkamiehenpolku 1 D, 00320 HELSINKI (Etelä-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343, GSM 0400 - 422100

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS

1997 TAPAHTUMAKALENTERI 1998

MARRASKUU							
vk	M	Ti	K	To	P	L	S
44						1	2
45	3	4	5	6	7	8	9
46	10	11	12	13	14	15	16
47	17	18	19	20	21	22	23
48	24	25	26	27	28	29	30

MARRASKUU

- 4.11. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
 5.11. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
 * aina keskiviikkoisin *
 6.11. to klo 18.00 askartelukerho
 * aina torstaisin *
 9.11. su ISÄNPÄIVÄ
 11.11. ti klo 19.00 "Sainin seura"
 16.11. su JOY-lehti 4/97 ilmestyy
 20-vuotisJUHLANUMERO
26.11. ke klo 18.30 YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

JOULUKUU							
vk	M	Ti	K	To	P	L	S
49	1	2	3	4	5	6	7
50	8	9	10	11	12	13	14
51	15	16	17	18	19	20	21
52	22	23	24	25	26	27	28
1	29	30	31				

JOULUKUU

- 2.12. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
 6.12. la ITSENÄISYYSPÄIVÄ, Suomi 80 v.
 9.12. ti klo 19.00 "Sainin seura"
13.12. la klo 17.00 YHTEISTUVALLA KOKO PERHEEN PIKKUJOULUT
 15.12. ma kerhojen joululoma alkaa
 24.12. ke JOULUAATTO
 25.12. to JOULUPÄIVÄ
 26.12. pe TAPANINPÄIVÄ

1998 TAMMIKUU 1998							
vk	M	Ti	K	To	P	L	S
1				1	2	3	4
2	5	6	7	8	9	10	11
3	12	13	14	15	16	17	18
4	19	20	21	22	23	24	25
5	26	27	28	29	30	31	

TAMMIKUU 1998

UUSI VUOSI - UUDET KUJEET
 UUSI PUHEENJOHTAJA
 UUTTA TOIMINTAA

- 1.1. to UUDENVUODENPÄIVÄ
 6.1. ti LOPPIAINEN
 11.1. su aineisto JOY-lehteen 1/98
 13.1. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
 14.1. ke kerhot alkavat
 1.2. su JOY-lehti 1/98 ilmestyy
8.2. su TALVITAPAHTUMA

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33

!!

TULKAA MUKAAN

!!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSELLE OMA VIIRI!

Kerro mielipiteesi oheisista viiriluoonnoksista
- mikä niistä eniten miellyttää?

Kysymyksessä ei ole äänestys, vain mielipide.

Vastauksensa jättäneiden kesken arvotaan
2 kpl Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi -kirjaa.

Mielipiteesi voit toimittaa omalla nimelläsi ja
osoitteella varustettuna joko
jäsenlehden toimitukseen, Kaivosmäki 8
tai Tammenterhoon, Tammipääntie 33,
jos pistäydyt siellä kerhoiltoina.

Vastauksia odotetaan 10.12. saakka.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY,
Johtokunta

1

JUPPERIN
OMAKOTIYHDISTYS RY
1955

2

JUPPERIN
OMAKOTIYHDISTYS RY
1955

3

JUPPERIN
OMAKOTIYHDISTYS RY
1955

